

»SAVINJSKI OBCAN« izdaja Občinska konferenca SZDL Žalec. Uredniški odbor: Franci Žagar (glavni urednik), Janez Kroflič (odgovorni urednik), člani: Danica Dolinšek, Marjan Drobne, Margit Juteršek, Janko Kos, Cveta Mikuž, Darko Naraglav, Dani Pfeifer, Dora Radišek, Inge Sovinc, Marjan Turčinik in Forto Turk.

Novinar: Irena Jelen-Baša
Vodja dopisništva in tajnica: Vladka Cerovšek
Lektorica: Anka Krčmar
Naslov uredništva: Žalec, Heroja staneta 1,
telefon: 711-433 ali 711-451
Grafična priprava: Savinjski občan
Tisk: ČGP Večer Maribor
Naklada: 11.000 izvodov

Po sklepu RK za informiranje št. 421-1/72 je časopis Savinjski občan oproščen TPD.

Novoletni sejem v Žalcu

Trgovske organizacije Savinjski magazin, Nama in Agrina vabijo na novoletni sejem na tržnici v Žalcu. Sejem bo odprt vsak dan od 13. do 19.30 v dnevi od 24. do 30. decembra. Poleg bogate izbire pripravljajo igrice za otroke, ki bodo od 16. do 17. ure, na to pa bo vse do 18. ure z najmlajšimi dedek Mrza, ki se je v trgovinah dobro založil s sladkarijami. V spremstvu dedka Mrza bodo tudi žalski godbeniki. V soboto, 24. decembra, ko bodo sejem odprli, bo na prireditvenem prostoru nastopil tudi Savinjski oket, odprt pa bo vse do polnoči. Organizatorji pripravljajo tudi trideset nagrad za udeležence sejma.

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1988

1119880925, 12

COBISS

SAVINJSKI OBCAN

10 let

Leto XI

Številka 12

December 1988

Ni močne zgradbe iz trhljih temeljev

Izhodišče razvoja občine v letu 1989

Kdove, kakšno bo leto, ki je zdaj pred nami. Številni načrtovalci razvoja, bodisi občin, republik ali posameznih dejavnosti v teh dneh gotovo nimajo zavidanja vrednega dela, saj je težko načrtovati že za mesec dni vnaprej, kaj šele za leto dni. Kljub temu poskušajo načrtovati, kakšen naj bi bil naš razvoj v letu 89.

Tako so tudi v žalski občini pripravili v začetku decembra osnutek izhodišč razvoja občine v prihodnjem letu, med prvimi pa so ga obravnavali člani izvršnega sveta.

Izhodišča razvoja nadomeščajo dosedanje resolucije na zvezni, republiški in tudi občinski ravni. V osnutku izhodišč razvoja občine Žalec so zapisani ključni cilji in naloge v letu 89, materialni okvirji razvoja ter izhodišča razvoja in naloge po posameznih področjih. Na kratko bi bistvene ugotovitve lahko strnili takole:

startna osnova za načrtovanje razvoja občine v letu 89 je skromna; silno počasni in skromni so procesi razvojne preobrazbe gospodarstva, pada življenjski standard ljudi, družbene dejavnosti životarijo, skratka, temelji so pretrhli, da bi na njih gradili močno in veliko stavbo že v prihodnjem letu. Ključni cilji in naloge v prihod-

njem letu pa bodo predvsem: zaključiti s postopkom sprememb in dopolnitve srednjeročnega in dolgoročnega plana občine, zatem pa pričeti z aktivnostmi za pripravo srednjeročnega plana za obdobje 91-95. Druga bistvena naloga naj bi bila vključevanje čim večjega števila organizacij združenega dela v drugo fazo projekta prestrukturiranja, torej v razvojno prenovo. Tretji cilj pa je spremljanje in sodelovanje pri oblikovanju sistemskih osnov za reformo gospodarskega sistema, ki teži k uveljavljanju tržnih zakonitosti in k večji samostojnosti odločanja delovnih organizacij. Nadaljnje bistvene naloge naj bi bile še izvajanje ukrepov agrarne politike v republiki, hkrati pa po-

speševanje kmetijske proizvodnje v občini, nadalje oživiljanje drobnega gospodarstva, reorganiziranje samoupravnih interesnih skupnosti ter varovanja prostora in izboljšanje kvalitete okolja.

Poleg teh splošnih in že neštokrat zapisanih načelnih opredelitev brez jasne konkretne podobe so v izhodiščih zapisani še materialni okvirji razvoja v letu 89. Tako so načrtovalci predvideli, da bo družbeni proizvod v občini porasel za 1 %, v kmetijstvu naj bi fizični obseg bil večji kar za 5 %, zaposlenost se v občini naj ne bi povečala, produktivnost naj bi bila večja za 1 %, izvoz in uvoz pa za 8 %, naložbe v osnovna sredstva pa naj bi porasle prav tako za 1 %. Številke rasti so razmeroma skromne, morda bodo v predlogu izhodišč še spremenjene in dopolnjene. Kljub temu pa so nekateri člani izvršnega sveta menili, da so še te številke preoptimistične, predvsem pa, so menili nekateri, je vprašanje, kako bo razvoj v prihodnjem letu spet krojil zvezni izvršni svet z raznimi ukrepi in čez noč sprejetimi zakoni. Irena Jelen-Baša

Matjaž Debelak Bloudokov nagrajenec

Znan slovenski in jugoslovanski športnik Matjaž Debelak iz Braslovč, smučarski skakalec, ki nastopa za ljubljanski klub, je ob 29. novembru dobil najvišje športno priznanje v Sloveniji — Bloudkovo nagrado. Še več: ni dobil samo ene, ampak dve, saj je to odličje dobila tudi ekipa smučarjev skakalcev Jugoslavije, ki je februarja letos na olimpijskih igrah v Calgariju osvojila med ekipami 2. mesto, Matjaž pa kot prvi Jugoslovčan med skakalci bronasto medaljo za 3. mesto na 90 m skakalnici! Takšen podvig, da bi dobil dve Bloudkovi nagradi, je uspel doslej samo njemu in kolegu iz ekipe Primožu Ulagi.

Matjaž Debelak pa je tudi med kandidati za najboljšega športnika Slovenije, ki ga bodo za letošnje leto proglasili v petek, 23. decembra, v Rogaški Slatini. To bo četrtič, da bo Društvo športnih novinarjev Slovenije proglasilo svoje najboljši na celjskem območju: to so storili že v Zrečah v konjiški občini, dvakrat v žalski — na Polzeli in pred dvema letoma v Žalcu — ter zdaj v Rogaški Slatini.

Matjaž pa je s petim mestom na Japonskem na tekmi za svetovni pokal napovedal uspešen začetek sezone, Janez pa je dobil prve točke v svetovnem pokalu. TV

Spet prišel je med nas, dobri stari dedek Mrza

»Siva kučma, bela brada, topel kozuh, zvrhan koš...« Takole si v teh dneh prepevajo naši malčki, polni pričakovanj in upov ob prihodu dedka Mrza. Zvrhan koš daril je sicer bolj preteklost, a nekaj malega se v njegovi malhi še vedno najde za najmlajše.

V Občinski zvezi društev prijateljev mladine so sodelovanju s krajevnimi društvi, šolami in vrtci pripravili vrsto prireditev. Doslej je dedek Mrza že obiskal in obdaril najmlajše na Polzeli in v Žalcu, Galiciji, Šempetru, Orli vasi, na Gomilskem, v Petrovčah, Gotovljah, na Ponikvi in Andražu, 24. decembra bo v Prebojdu in Šeščah, 26. decembra bo dopoldan obiskal malčke v vzgojnovarstvenem zavodu v Žalcu, popoldan pa otroke v Braslovčah in Taboru. 27. decembra ga lahko pričakujejo malčki v Letušu in na Vranskem, 28. v Grižah in v Vrbju, 29. decembra pa v Libojah in v Vinski gori.

Dedka Mrza spremljajo šolarji iz Griž z igrice Mali strah Bavbav v režiji Bojana Šalamona. Za tisto, kar je v košu dedka Mrza, so poskrbeli v občinski zvezi društev prijateljev mladine, kjer so pripravili 5500 paketov za štiri starostne skupine. V vsakem paketu je po ena igrača z oznako dobra igrača, slikanica in nekaj sladkarij.

Istočasno bodo po krajevnih skupnostih še številne kinopredstave, igre na snegu, sprevidi dedka Mrza in ure pravljic. Kot je znano doslej, so se najbolj potrudili za čimlepe predpraznične dni v Grižah. Irena Baša

V Žalcu odslej ploščad in dom Šlandrove brigade

Slovesnost ob dnevu JLA, 22. decembra

Poimenovanje objektov SLO in DSZ po Šlandrovi brigadi ter podelitev priznanj — to sta bili osrednji značilnosti praznovanja dneva JLA minuli teden v Žalcu.

Plošči z napisom Ploščad Šlandrove brigade in Dom Šlandrove brigade je odkril general-polkovnik Janko Sekirnik. Zatem so si

udeleženci prireditve ogledali razstavo o prehojeni poti Šlandrove brigade v avli doma, sledila pa je osrednja svečanost. Zbranim je govoril general-polkovnik Janko Sekirnik, po kulturnem programu pa so podelili priznanja republiškega sekretariata za ljudsko obrambo, pohvale komandantov teritorialne obrambe, značko, pla-

keto in znak ZRVS ter državna odlikovanja.

Priznanje republiškega sekretariata za ljudsko obrambo je prejela komisija za vojaške in mobilizacijske zadeve krajevnih skupnosti Žalec. Zlati znak: Andrej Korošec in Roman Vozlič ter bronasti znak: Janko Kos, Alojz Kobal ter Anton Lah.

Pohvalo komandanta TO SR Slovenije so dobili: Miro-

slav Nareks, Rok Podvratnik in Zvone Hribernik. Pohvalo komandanta TO Zahodnoštarske pokrajine: Albin Stepišnik ml., Matjaž Krašovec, Igor Trupej, Danijel Umbrecht, Peter Lajlar in enota pod poveljstvom Roka Podvratnika. Pohvalo komandanta TO občine Žalec so si prislužili: Marjan Vrenko, Severin Mohorič, Dino Cestnik, Darko Orožim, Mladen Melanšek in Bogomir Drozg. Zahvalo komandanta TO občine Žalec pa so dobili: vodnik prvega razreda Ruzmir Skopljak, Stane Jeram, DO Sadjarstvo Mirošan in VP 4680/26 Celje.

Zlato značko ZRVS Jugoslavije je prejel Albert Lihteneger. Plaketo ZRVS Slovenije Peter Knapič in znak ZRVS Slovenije: Danilo Kisovar ter Slavko Vošnjak.

Na prireditvi so podelili tudi državna odlikovanja. Predsedstvo SFRJ je z redom za vojaške zasluge s srebrnimi meči odlikovalo Emila Pižorna, z medaljo za vojaške zasluge Borivoja Rijavca in z medaljo za vojaške vrline Feliksa Stepišnika.

Za predšolske otroke so približno tri tisoč paketov pripravile vzgojiteljice vzgojnovarstvenih enot.

Foto: T. Tavčar

Vlak BIE leta 1989

Pred dnevi je bila v Kraljevu skupna seja obeh predsedstev Slovenije in Srbije za pripravo tradicionalnega vlaka bratstva in enotnosti. Ta vlak je prvič leta 1941 odpeljal Slovence v času vojne v Srbijo, kjer so našli topel dom. Po vojni so se vrnil, leta 1961 pa so v Sloveniji obudili idejo, da bi takšen vlak lahko vozil tudi v miru. In je res odpeljal in vozil vse do lani, ko je zadnjikrat pripeljal iz Srbije v Slovenijo (izmenično vozi vsaki dve leti). Zdaj so se kljub vsem neljubim dogodkom že začele priprave na prihodnji vlak, ki bo iz Slovenije odpeljal okoli 1300 potnikov oktobra prihodnje leto v 36 srbskih občin. Slovensko ekipo so na uvodnih pogovorih v Kraljevu vodili predsednik Črt Mesarič iz Maribora ter člana s celjskega območja Jože Veber in Milan Brecl. Zmagal je torej zdrav razum in akcija prijateljstva in bratstva, stkana v vojni, se bo kljub načeti krizi nadaljevala. TV

KOMPAS
JUGOSLAVIJA

Poslovalnica Žalec

Vsem bralcem Savinjskega občana,
našim gostom in poslovnim sodelavcem
želimo

srečno in uspešno novo leto 1989.

Vaša agencija KOMPAS-DE ŽALEC

complete
tourist
service

Telefon:
(063) 714-155

Odperto pismo delavcev v vzgoji in izobraževanju

Zaradi nekaterih dogodkov in neobjektivnega pisanja o razmerah v žalskem šolstvu moramo javnost seznaniti z dejanskim, resničnim stanjem.

Vse družbene dejavnosti so v žalski občini že več let v izjemnih težavah. Posebno izrazito se to kaže na področju vzgoje in izobraževanja, ki ima izredno razvite in uspešne oblike delovanja, sredstev za to pa ne dovolj. Težave so se stopnjevale zaradi nerazumevanja odgovornih v občini ter počasnega in neusklajenega reševanja finančno-materialnega položaja. Svoje je prispevala tudi interventna zakonodaja.

Ker ni bilo sprotnega usklajevanja osebnih dohodkov, so le-ti pogosto občutno zaostrjali. Več let pa že pada delež sredstev za materialne izdatke, kar zlasti osnovnim šolam zmanjšuje možnosti posodabljanja učnovzgojnega procesa. V poročilu pedagoške službe za vsako šolsko leto so objektivno navedeni rezultati dela in prikazane težave. O uspehih pričajo številne pohvale in priznanja šolam in učencem.

Na posredovane težave in upravičene zahteve sindikata delavcev v vzgoji in izobraževanju ter na program varčevalnih ukrepov — vključno z ukinjanjem celodnevne šole v občini — v izvršnem svetu kot najodgovornejšemu dejavniku ni bilo ustreznega reagiranja. Namesto enakovrednega dialoga in pripravljenosti za rešitev nastalih težav in odpravo vedno večjega nezadovoljstva prosvetnih delavcev je v začetku novembra sledila grožnja izvršne-

ga sveta skupščine občine z uvedbo izjemnih ukrepov. Pojavile so se nekatere neobjektivne ocene stanja in vrsta očitkov, za prosvetne delavce nesprejemljivih in žaljivih. Zato s strani prosvetnih delavcev odločitev o prekinitvi dela za 25. november, do česar pa predvsem zaradi razumnosti vseh delavcev, sveta VIO in vodstev družbenopolitičnih organizacij zaenkrat ni prišlo. Določeno nezadovoljstvo zaradi neobjektivnega pisanja in skaljenih odnosov še vedno obstaja. Sicer so predstavniki izvršnega sveta povedali, da niso podali vseh takšnih izjav, kakršne so bile v Večeru in Dnevniku zapisane. Na tiskovno konferenco namreč niso bili vabljeni predstavniki VIO in DPO.

Delavci v vzgoji in izobraževanju, vseh nas je 650, nikoli nismo terjali izjemnega položaja in ga tudi danes ne. Odločno pa zahtevamo sredstva za nemoteno delovanje vzgoje in izobraževanja, da ne bo takšnih motenj, kot so se pojavile letos.

Terjamo tudi sprotno usklajevanje osebnih dohodkov, saj menimo, da povprečni osebni dohodek za obdobje januar—oktober 1988 v znesku 628.390 din potrjuje zaostajanje v celjski regiji in za gospodarstvom v občini glede na izobrazbeno strukturo delavcev, saj ima 75 % učiteljev višjo ali visoko izobrazbo, vsako leto pa tudi več vzgojiteljic. Stanje osebnih dohodkov se je uredilo šele v mesecu novembru.

Često nas moti in vznemirja neredno in tudi zakasnelo prikazovanje podatkov o

gibanju osebnih dohodkov v občini. Zahtevane analize še vedno nismo prejeli. Pri SIS smo sicer vedno deležni razumevanja, vendar pa danes le-ta nimajo več moči samostojnega odločanja.

V naših zahtevah so pogosto tudi apeli po večjih sredstvih za materialne izdatke in sredstvih za boljše vzdrževanje objektov, zgrajenih iz samoprispevkov. Za nujne obnove in pridobitev prepotrebni prostorov je pri občanih in v združenem delu več posluha kot pri vodilnih v občini.

Slovensko javnost in starše naših otrok smo dolžni obvestiti, da poteka delo v vseh TOZD in enotah redno in kvalitetno. Redno in usklajeno pa delujejo naši strokovni in samoupravni organi ter vse družbenopolitične organizacije. S tem pa se morajo sprijazniti vsi, od katerih terjamo enakovredno sodelovanje.

Resnično si želimo urejene odnose, umirjeno pedagoško delo z mladimi. Za zahtevno in kvalitetno delo pa tudi mi terjamo pošteno in pravično plačilo. Spoštovani in izvajali bomo sklepe izvršnega sveta SO, sprejete na 87. seji 22. novembra na žalski šoli, od izvršnega sveta SO in od DPO občine pa pričakujemo upoštevanje naših stališč in sprejetih obvez.

Predsednica sveta VIO Anica Kralj
Predsednica konference OO ZSS Lidija Koceli

Predsednik AK ZKS Tone Leskovec
Predsednik OO ZSMS Branko Šketa

OBČINSKA KONFERENCA SZDL ŽALEC

RAZPIS

Žirija za podeljevanje priznanj OF slovenskega naroda pri Občinski konferenci SZDL Žalec vabi krajevne organizacije SZDL in druge družbenopolitične organizacije, organizacije združene-ga dela, samoupravne interesne skupnosti, družbene organizacije in društva v občini Žalec, da oblikujejo predloge za podelitev

Priznanj Osvobodilne fronte slovenskega naroda

Priznanja OF podeljuje organizacija SZDL posameznikom, organizacijam in društvom za njihovo delo in prispevek k dosežkom, ki so trajnejšega pomena v razvoju socialistične samoupravne družbe, zlasti:

- pri uveljavljanju delovnih ljudi in občanov kot nosilcev odločanja na vseh ravneh,
- za dosežke pri uveljavljanju, krepitvi in razvoju SZDL kot fronte delovnih ljudi in občanov ter njihovih organiziranih socialističnih sil,
- pri uresničevanju ustavno opredeljenih družbenoekonomskih in političnih odnosov na posameznem področju družbenega življenja in dela ter v družbi nasploh, že zlasti pri razvijanju delegatskega sistema ter uveljavljanju in razvijanju temeljnih samoupravnih skupnosti.

Priznanja OF podeljujejo organizacije SZDL 27. aprila, ob obletnici ustanovitve OF slovenskega naroda. Izjemno je možno ta priznanja podeliti tudi ob drugi priložnosti — ob življenjskih jubilejih, upokojitvah in podobno. Letos bo Občinska konferenca SZDL Žalec podelila skupaj deset priznanj.

Predloge za srebrna priznanja OF, ki jih podeljuje Občinska konferenca SZDL, naj pošljejo predlagatelji iz prvega odstavka tega razpisa najkasneje do 31. marca 1989 predsedstvu krajevne konference SZDL v tisti krajevni skupnosti, kjer predlagani kandidati deluje.

Žirija posebej opozarja krajevne konference SZDL, naj skladno z določili pravilnika o podeljevanju priznanj OF podeljujejo priznanja ob praznovanju obletnice ustanovitve OF slovenskega naroda, to je na praznikih, ki jih prirejajo ob dnevu spomina na ta zgodovinski dogodek.

Predlogi morajo poleg nekaterih osnovnih podatkov vsebovati še utemeljitve, zato jih posredujte na posebnih obrazcih, ki jih lahko dobite pri Občinski konferenci SZDL Žalec.

Žirija
za podeljevanje priznanj
OF pri OK SZDL Žalec

Celjsko območje je ekološki bolnik

Zato ne prenese nikakršnih, zlasti pa ne jedrskih onesnaževanj

Govorice okrog petih možnih odlagališč jedrskih odpadkov na celjskem območju, med drugim tudi na meji med žalsko in velenjsko občino, so razburile ljudi. Doslej so o odlagališčih jedrskih odpadkov razpravljali v žalski in drugih občinskih skupščinah ter na posvetu občin. Na žalskem sekretariatu za urejanje prostora, varstvo okolja in gradbeništvo pa razpolagajo tudi z obširnimi gradivom o delu skupine za oceno posegov v okolje in njenim pristopom do reševanja problemov odlaganja nizko in srednje radioaktivnih odpadkov v Sloveniji.

Skupina za oceno posegov v okolje, ki deluje v okviru Instituta Jožef Stefan, so pred tremi leti v nuklearni v Krškem povabili, naj soeeluje pri reševanju problema odlagališča radioaktivnih odpadkov. Takrat je bila že izdelana študija o možnih lokacijah za odlagališče radioaktivnih odpadkov v Jugoslaviji, predvsem glede na geološko ustreznost. Člani skupine

so takrat predlagali podrobnejšo prostorsko geološko raziskavo ozemlja Slovenije. To je bilo storjeno in določenih je bilo 320 geološko ustreznih območij. Kasneje je v možnem izboru ostalo 131 območij. Komisija je zatem predlagala tudi izdelavo naloge z naslovom: Priprava metode ter opredelitev in vrednotenje kriterijev za izbor lokacije odlagališča nizko in srednje radioaktivnih odpadkov v Sloveniji. Naloga naj bi odgovorila na naslednja vprašanja: kaj je varno odlaganje in kako se da interpretirati ter dokazati, kaj so minimalni vplivi na okolje, kako se upošteva ekonomika, kakšne so razlike med trajno in začasno rešitvijo problema, kajti gre za 300-letno življenjsko dobo odlagališča.

Iz informacij republiškega komiteja za energetiko in geološkega zavoda Slovenije je bilo pred kratkim razvidno, da je kar pet lokacij, ki so bile predvidene za proučitev primernosti za skladiščenje radioaktivnih odpadkov na Celjskem to so Stranice, V in Z od Dobrne, J od Titovega Velenja in Smrekovec. Na seji sveta ob-

čin so ocenili, da je to izredno zaskrbljujoče, kajti celjsko območje je že dosejel ekološko preobremenjeno, posledice pa so očitne na zdravju rastlin, ljudi in živali. Svet občine je zato zahteval, da se postavi vprašanje odgovornosti načrtovalcev jedrske elektrarne Krško glede planiranja ter uskladitve lokacije odlagališča radioaktivnih snovi. Nadalje so na svetu občin zaskrbljeni tudi zaradi predloga delegatov zboru skupščine Slovenije, da se vrsta pobilastil prenaša na določene upravne organe. To lahko namreč pomeni tudi izločanje družbenopolitičnih skupnosti v primerih, ko se določene naloge opredeli kot širši družbeni interes. Delegacije občin celjskega območja so doslej odločno zavrnilo vsakršno možnost planiranja lokacije trajnega odlagališča nizko in srednje radioaktivnih odpadkov na Celjskem. To zahtevo so utemeljili z dejstvom, da je območje naših občin že sedaj ekološko preobremenjeno, mnogi kraji pa sodijo med najbolj onesnažene v Sloveniji.

ib

Pisma bralcev

Smo proti jedrskim odlagališčem!

Živim v Savinjski dolini, med gozdovi, ki že dolgo propadajo zaradi onesnaženega zraka, ki ga zastrupljajo razni odpadki in industrijski plini. Poleg industrije zastrupljajo ozračje tudi termoelektrarne in toplarne. Malo se je na tem področju že premaknilo na bolje, vendar kljub temu še vedno umirata gozd in divjad.

Laško rečem, da sem srečen, da sem se med prvo vojno rodil še v zdravem in čistem okolju. Nekako sem se oddahnil, ko sem zvedel, da na področju Slovenj Gradca in Zg. Savinjske doline pod nobenim pogojem ne dovolijo predvidenega odlagališča jedrskih odpadkov.

V sredo, 9. novembra 1988, pa me je na seji skupščine krajevne skupnosti na Polzeli močno prizadela vest o morebitni lokaciji odlagališča radioaktivnih odpadkov v Andražu nad Polzelo.

Ali je mogoče, da bi s takšnim dejanjem nam vsem uničili zdravje in glavne vire pitne vode?

Ali je sploh mogoče, da bodo ti ljudje delili najhujšo usodo našim krajanom, ki so toliko gorja pretrpeli med drugo svetovno vojno? Mar se ti ljudje, ki to načrtujejo, sploh zavedajo, kakšna usoda čaka naše zanamce, morda že naš rod? Ali želijo, da se ti nesrečneži gibljejo po svoji oklici z masko na obrazu in v neprepustnih kombinezonih? Se sploh zavedajo, da s tem lahko uničijo materinstvo in tako naš rod? Ne, tega nočejo priznati! Dobro vedo, kako potresno ogroženo je savinjsko območje, vendar o tem molčijo. Zatrjujejo, da to ni nevarno! Ampak enega od teh tovarišev bi vprašal, zakaj tega odlagališča ne zgrade poleg elektrarne v Krškem, da bi bilo vse na enem kraju?

In če res ni škodljivo, zakaj se v tamkajšnji okolici pojavlja vse več bolnikov z neozdravljivo boleznijo — rakom? Samo da se spomnim na Černobil in takratno katastrofo! res je, da je takrat umrlo le nekaj ljudi, vendar veliko mater bo objokovalo, ker nikoli ne bo imelo lastnih otrok in koliko bo takšnih, ki bodo rodile mrtve ali prizdete otroke?

Torej združimo vse moči in ne dopustimo česar koli v zvezi z odpadki, pa naj bodo radioaktivni ali drugačni. Zavedati se moramo, da nismo sami, da so za nami tudi drugi Slovenci! S skupnimi močmi nam bo morda le uspelo preprečiti morebitno katastrofo, ki se lahko pripeti že ob najmanjši napači! Ne smemo dopustiti, da nam naredijo skupno grobnico! Če nam bo to uspelo, se bomo skupaj veselili uspeha, saj smo trden.slovenski.narod, ki ga ni uničila ne turška ne Hitlerjeva noga.

Lovrenc Ogris,
Polzela

Viktor Žakelj na obisku v občini

Sredi decembra se je v žalski občini mudil podpredsednik republiške konference SZDL Slovenije Viktor Žakelj. Najprej se je pogovarjal s predstavniki političnega aktiva, zatem je obiskal delovno organizacijo Zarja Petrovč, sledil pa je pogovor s predsedniki krajevnih konferenc

socialistične zveze, predsednični svetovi in skupščini krajevnih skupnosti. Viktor Žakelj je govoril o sedanjih razmerah, po njegovem mnenju pa je predvsem delo tisto, ki nas lahko potegne iz sedanjega brezna.

Foto: Tone Tavčar

ZAPIRANJE DOMAČEGA TRGA

»Prodaja na domačem trgu je zaradi zmanjšanja kupne moči precej upadla. V preteklem mesecu je skoraj usahnila prodaja v Vojvodini in ožji Srbiji, kar je tudi posledica zaostrenih političnih odnosov, ki se vse bolj kažejo tudi na področju trga. Kljub temu da imamo sklenjene pogodbe, je prodaja naših strojev naenkrat usahnila. Sedaj smo stroje sicer prodali na druga tržišča, pri tem pa seveda zašli v likvidnostne težave. Zavedamo se, da bo na domačem tržišču vedno težje prodajati, še težje pa tudi iztržiti plačilo, zato je za SIP poslovna perspektiva v povečanem izvozu. Izvoz smo v letošnjem letu povečali za 50 odstotkov, precej pa si obetamo tudi od kooperacijskega sodelovanja z BCS v Italiji in Pöttinger v Avstriji,« pravi vodja prodaje Cveto Lorger.

j. k.

IZŠEL JE SAVINJSKI ZBORNİK

V sredo je bila v Občinski matični knjižnici svečanost, posvečena izidu šeste številke Savinjskega občana. Čeprav z nekoliko zamude, ga bodo naročniki, ki so zbornik naročili v prednaročilu, dobili v teh dneh. Odbor za založništvo in tisk pri Občinski kulturni skupnosti sporoča, da lahko zanimivo knjigo dobite v Mladinski knjižnici ali pa, v tajništvu, kulturne skupnosti.

jk

Krvodajalska akcija

ŽALEC:

30. december 1988 od 7. do 13. ure v prostorih sejne sobe KS Žalec (Klub družbenih organizacij).

Ker je akcija na zadnji delovni dan v letu 1988, posebno vladno vabimo, da se pozivu humanosti odzovejo vsi krvodajalci Žalca, Vrbja, Gotovelj, Vinske gore, Galicije in Ponikve ter s tem prispevajo najlepše darilo tistim, ki se bodo v času veselih praznikov borili za lastno življenje.

Krvodajalske akcije 18. novembra v Šempetru se je udeležilo 136 krvodajalcev, in sicer 59 iz Aera, 54 iz SIP-a, med njimi pa so kri največkrat darovali: **Jože Dravec** (97 krat), **Edi Žilčar** (86 krat), **Jože Žnidaršič** (73 krat), **Marjan Žagar** (61 krat), **Franc Kučer** (51 krat) **Franc Golavšek** (46 krat) in **Vinko Piki** (44 krat).

Krvodajalske akcije v Petrovčah 25. novembra se je udeležilo 61 krvodajalcev, in sicer 27 iz Zarje, največkrat pa je kri daroval **Ivan Lipovšek** (53 krat).

Akcije v Preboldu — 2. decembra — pa se je udeležilo 137 krvodajalcev, od tega kar 116 iz TT Prebold. Največkrat so kri darovali **Franc Račnik** (37 krat), **Franciška Felicijan** (35 krat) in **Robert Gaberšek** (31 krat).

x x x

Pokrovitelj osrednje občinske prireditve ob 125-letnici obstoja organizacije RK in 35-letnice krvodajalstva na Slovenskem je bila Občinska zdravstvena skupnost Žalec, sponkrovitelj pa so bili še: Skupščina občine, Garant Polzela, MIK Prebold, Juteks Žalec, Hmezad DSSS, Interna banka in Agrina ter Občinska kulturna skupnost.

Občinski odbor RK Žalec se ob izteku leta v svojem imenu in v imenu krajevnih organizacij RK ter vseh prejemnikov krvi iskreno zahvaljuje vsem krvodajalcem občine Žalec za njihovo humanost in solidarnost, ki jo izkazujejo z darovanjem krvi, in jim izreka najlepše želje, zdravja in zadovoljstva v letu 1989.

Enako velja tudi vsem prostovoljnim aktivistom RK in mladim članom RK kot tudi vsem, ki kakorkoli sodelujejo v akcijah RK.

Občinski odbor RK Žalec

Juteks Žalec

Podvojili proizvodnjo toplih podov

Gospodarski voz v žalski občini že nekaj časa drsi navzdol. A vendar se v svem poprečju najdejo tudi organizacije, ki so uspešne v boju za preživetje, hkrati pa so si znale utreti pot tudi na zahtevna in neizprosna tuja tržišča. Mednje sodi prav gotovo delovna organizacija Juteks.

Lani tri, letos šest in pol milijona kvadratnih metrov poda

Letošnje leto je bilo za tamkajšnji 530-članski kolektiv poslovno izjemno aktivno, na kar kaže 80% porast fizičnega bruto produkta. Najmočnejši porast in najvišji indeks beležijo zlasti pri proizvodnji talnih oblog. Da so v Juteksu lahko ustregli vsem naročilom kupcev, zlasti tujih, so morali že pred nekaj meseci sprejeti vrsto ukrepov. Bistveno so povečali število obratovalnih ur, vse od maja delajo delavci v proizvodnji filca in toplega poda po sedem dni na teden. S tehnološkimi spremembami in ukrepi so dvakrat zapovrstjo povečali proizvodnjo na obratovalno uro; od standardnih 600 m² na uro so prešli na 960 m² na uro in kasneje kar na 1260 m² vsako uro. V zelo kratkem času so sestavili opremo za dodatno proizvodnjo filca in prav tako v kratkem času montirali opremo za proizvodnjo toplega poda na Ložnici.

Vsi ti ukrepi so pripomogli k temu, da bodo letos naredili šest in

pol milijonov m² toplega poda. Če povemo, da so ga lani okrog 3 milijone m², je vsak komentar nepotreben.

Seveda pa je takšen uspeh in povečanje obsega obratovanja zahtevalo veliko prizadevnost ljudi v celotnem Juteksu, dodatno pa so v devetih mesecih zaposlili okrog sto novih moči.

Povečanje proizvodnje talnih oblog je bilo letos potrebno predvsem zaradi tujih kupcev. Na domačem tržišču je od šest in pol milijonov m² toplega poda prodanih le okrog 800.000 m². Celotna vrednost proizvodnje v Juteksu znaša letos 25 milijonov dolarjev, od tega so na konvertibilno področje izvozili za 15 milijonov dolarjev njihovega blaga.

Skoraj enkrat večjega porasta fizičnega obsega bruto produkta pa ne spremlja sorazmerna rast ekonomskih pokazateljev. Izvozne cene so namreč konstantne, cene surovin so porasle realno za 10 do 15%. Poleg tega pa vsa dodatna dela in angažiranje bistveno zvišujejo tudi stroške.

Skupno podjetje s Sovjetsko zvezo

Letošnje leto bo torej v kronologiji Juteksa zapisano z velikimi črkami. Upajo, da bo vsaj tako oziroma še bolje in bolj uspešno leto 89. Cilji Juteksa so naslednji: nadaljevali bodo prestrukturiranje proizvodnje, povečali bodo proizvodnjo talnih oblog, uvedli namestavljajo nov proizvodni program, ukinjali bodo predelavo jute in

razmišljajo še o dodatnem novem programu. V ožjem izboru imajo štiri nove programe. »Naš program prestrukturiranja,« je dejal direktor Juteksa Milan Dolar, »pomeni zaokrožitev treh programskih skupin: program plastificiranja, program tehničnih tekstilij in netkanega tekstila ter program monofilov na osnovi visokokvalitetnih poliamidov in poliestrov. To, kar proizvajamo sedaj, se lepo vklaplja v naš program prestrukturiranja. Ne načrtujemo dodatnih zaposlitev, vendar pa načrtovani programi nujno zahtevajo spremembe v kvalifikacijski strukturi. Izrazito nam manjka kadrov za področje kemije in tekstila, problemi so s kadri četrte in pete stopnje za organiziranje in vzdrževanje, pogrešamo ljudi za področje marketinga, poslovnega sodelovanja in računalništva,« je ocenil Milan Dolar.

Se nečemu bodo v Juteksu prihodnje leto posvečali vso pozornost. Prizadevajo si namreč za višje oblike sodelovanja z največjim partnerjem — Sovjetsko zvezo. Načrtujejo proizvodno-tehnično kooperacijo s partnerjem iz Leningrada, ki naj bi že prihodnje leto dosegla vrednost 10 milijonov dolarjev. Drugo pa je skupno podjetje za proizvodnjo talnih oblog v Leningradu. Pogodbo so že podpisali, potreben kapital za mešano podjetje je 15 milijonov dolarjev, delež Juteksa pa 40%. S temi višjimi oblikami sodelovanja se bodo v Juteksu izognili nihanjem v plasmaju proizvodov na sovjetsko tržišče.

Irena Jelen-Baša

10 let prodajnega centra Lesnine v Levcu

Računalniško vodena prodaja

Pred desetimi leti je Lesnina v Levcu odprla sodoben prodajni center pohištva, ki se danes uvršča med tri največje v Sloveniji. Če so bili tedaj o upravičenosti takšnega centra v Levcu pomisleki, so predvsem številni kupci potrdili, da je odločitev Lesnine bila pravilna. Življenje hiši, ki se ponaša z eno največjih reliefnih mojstrov, pa so dali delavci Prodajnega centra, ki blaga niso samo prodajali, ampak tudi pomagali kupiti. Po jutru se dan pozna, po izbiri pa Lesnina Prodajni center Levce, lahko

upravičeno pripisemo jubileju.

V Prodajnem centru Lesnine Levce je na tri tisoč m² razstavnih površin predstavljenih preko tisoč različnih izdelkov pohištva najbolj priznanih proizvajalcev v Jugoslaviji. Prav ta razsežnost prodajnega programa je zahtevala posodobitev poslovanja, kar pa so med prvimi v Jugoslaviji rešili z računalnikom. Sistem skladiščenja in prodaje z računalnikom je pomembna pridobitev, zlasti za kupce, seveda pa tudi delavce centra. Skladišče pa bo sedaj na voljo tudi tujim proizvajalcem. Skratka, kupci so že spoznali, da

je v Levcu resnično bogata izbira, kar potrjuje tudi primer možnosti izbire med dvesto različnimi stoli. Zanje je tudi svojstvena prodaja po starih cenah, kar kupci že vedo, prihajajo pa od blizu in daleč. Lesnina namreč nudi celoten servis, saj arhitekt s pomočjo komercialista in oblikovalca izbere za kupca najprimernejšo opremo. Izbrano opremo pa potrebam prilagodi še mizar. Pisarniška oprema, prodaja avdio in video tehnike ter gospodinjstva oprema Bosch in Blaupunkt pa zaokrožujejo bogato ponudbo Prodajnega centra Lesnine Levce.

jk

Prenova in vzdrževanje stanovanj zahteva veliko sredstev

Samoupravna stanovanjska skupnost bo v letošnjem letu namenila za prenovo in vzdrževanje stanovanjskih objektov kar milijardo osemstodvajset milijonov dinarjev. Kljub večkratnemu povvišanju stanarin pa letošnjega plana zaradi visoke rasti cen gradbenih storitev ne bodo uresničili. Izpadli objekti bodo tako morali počakati na sicer nujno prenovo v naslednjem letu. Sicer pa so v letošnjem letu obnovili naslednje objekte: Savinjske čete 6 (bivša sušilnica), Heroja Staneta 2 (priklop na skupno kotlovnico), dvokapnica in nova stanovanja, vse v Žalcu, Arja vas 69 (grasčina — nadaljevanje), Polzela 134, Vransko 28, Brode 24, Velika Pirešica 36 a in Ojstriška vas 38 a. Prenovljenih stanovanjskih objektov in tudi stanovanj, mnoga med njimi niso imela niti najosnovnejših bivalnih pogojev, stanovalci namreč niso imeli kopalnic, so najbolj veselili stanovalci. Obiskali smo nekatere v Savinjski četi 6 v Žalcu, povedali pa so naslednje:

Milena Tratnik-Kranjc, predsednik hišnega sveta: »V našem objektu je 15 stanovanj, objekt je bil v slabem stanju in potreben prenove. Stanovanjska skupnost je lani obnovila streho, v letošnjem letu pa zamenjala stavbno pohištvo, nova fasada pa daje lepši videz kraju. Objekt stoji

polet občinke uprave in je tudi za to bil potreben prenove. Po štirih desetletjih sta dve stranki končno dobili tudi kopalnico. Sedaj bi radi uredili še okolico in obnovili drvarnice, kar še vedno kvira izgled.

Darinka Medvešek: »Čeprav je obnova trajala precej časa, smo sedaj veseli in srečni, da živimo v urejenem objektu. V tem stanovanju živimo že 38 let in

smo si ustrezne stanovanjske pogoje tudi že zaslužili. Radi bi, da bi uredili še stopnišče in okolico.»

Anica Rozman: »Že ime sušilnica, še zlasti pa stanje objekta, sta nam dajala občutek zapostavljanja. Končno smo tudi mi dočakali boljše oziroma potrebne stanovanjske pogoje, za kar smo stanovanjski skupnosti zelo hvaležni.»

jk

Prenova stanovanjskega objekta Savinjske čete 6 v Žalcu je stala 130 milijonov dinarjev, poleg fasade so zamenjali stavbno pohištvo, instalacije in uredili kopalnico.

Proizvodnja talnih oblog je stekla tudi na Ložnici.

Kakšna bo usoda Štormanovega gostišča?

Bodo po prvem januarju še odprta vrata gostišča Milice in Zvoneta Štormana? To je vprašanje, na katerega tik pred zaključkom redakcije, 15. decembra, nimamo odgovora.

Tistim, ki ne poznajo problema, naj na kratko nanizamo nekaj dejstev. 20. novembra letos so delavci Celjskega cestnega podjetja po odločbi republiškega cestnega inšpektorja postavili prometni znak, ki iz ljubljanske smeri v dolžini 250 m prepoveduje zavijanje v levo, poleg tega pa so doslej prekinjeno črto spremenili v polno. Razlog naj bi bil povečano število prometnih nezgod in slabša prometna varnost, nekateri govorijo tudi o črni točki, čeprav v gradivu o prometni varnosti v žalski občini tega ni zaslediti.

Odločitev republiškega cestnega inšpektorja je vplivala po besedah Zvoneta Štormana na precejšen upad prometa, zaradi česar so se Štormanovi odločili za odjavo obrti. Vrata naj bi v tem gostišču zaprli prvega januarja, s tem pa bi prenehalo obratovati gostišče, ki je ime doline in Žalca poneslo preko občinskih, republiških in državnih meja, brez dela in službe za ostalo 21 delavcev, ki veljajo za najboljše gostinske delavce, ne nazadnje pa bi tudi občinska malha ostala brez lepega

kupčka denarja.

Odločitev republiškega inšpektorja pa ni prizadela le gostišča, temveč tudi dvanajst družin v soseščini, ki lahko pridejo do svojega doma zdaj tako, da kršijo prometni znak ali pa se zapeljejo v Žalec in od tam spet proti Šempetru.

Kopica izjav, pritožb, prošenj je doslej romala na različne naslove, kako se bo problem razvzel, pa ostaja vprašanje. 14. decembra so se pri predsedniku izvršnega sveta skupščine občine Žalec sestali predstavniki številnih občinskih, področnih in republiških organov, ki naj bi s skupnimi močmi poiskali rešitev. Kot smo izvedeli, so se dogovorili naslednje: do 21. decembra je republiški inšpektor moral ponovno proučiti svoj sklep in sporočiti drugačno, kratkoročno prometno rešitev oziroma utemeljiti sedanjost. Mimogrede — Zvone Štorman ni imel nobenih možnosti, da bi se na odločitev pritožil, običajni roki za pritožbo tokrat niso prišli v poštev. Jasno pa so v pogovoru pri predsedniku izvršnega sveta zanikali takšno rešitev, kot jo je v pogovoru z novinarjem Novoga tednika Janezom Vedenikom predlagal inšpektor za varnost v cestnem prometu pri Upravi za notranje zadeve Celje Ivan Hribnik. Dejal je namreč:

»Miličniki imajo navodila, da stanovalcev, ki bi vozili preko polne črte in zavijali domov, ne kaznujejo.»

Torej, kakšna bo kratkoročna rešitev, naj bi izvedeli v teh dneh. Predlagana pa je bila tudi dolgoročna rešitev. Na kratko takole: do konca januarja je treba izdelati projekt za izgradnjo tretjega pasu, ga finančno ovrednotiti in če bo denar, naj bi tretji pas zgradili do konca aprila. Slišati je lepo, če ne bi bil vmes tisti — če. Kajti problem verjetno ne bo le denar, zataknilo se bo verjetno tudi pri kopici soglasij, saj gre za posege na prvem kmetijskem področju.

Prihodnji tedni bodo zdaj pokazali, kakšna bo usoda gostišča, ki mu ni potrebna nobena reklama. Dobro blago se namreč samo hvali in mnenja oziroma očitki nekaterih, da je vse skupaj samo dobro izmišljena reklama, so iz trte zviti. Ostaja pa občutek, da nekaterim res ni povšeči, ko nekdo dvigne glavo iz sivoga slovenskega in jugoslovanskega poprečja. In če je to začetek dolgo pričakovanega tržnega gospodarstva, upanj, da se izkopljejo iz brezna, potem je bolje, da se mu odpravimo že na začetku. Potrebujemo zdravo konkurenco, ne pa mešanja polen pod nože.

Irena Jelen-Baša

Ni bojazni za okolje

Tako trdijo v Aero Šempeter ob uvajanju nove proizvodnje

Krajani Dobrteše vasi se bojijo, da bo uvedba nove proizvodnje v tamkajšnjem obratu kemične industrije Aero Šempeter povzročila smrad in škodljivo vplivala na okolje. Povprašali smo odgovorne ljudi v Aero, če sta strah in nezaupanje ljudi upravičena. V odgovoru, ki ga je podpisal tehnični vodja temeljne organizacije, je zapisano takole:

»Naslednje leto bomo v TOZD Kemija Aero Šempeter pričeli z uvajanjem nove proizvodnje. Kot kemična predelovalna industrija z dolgoletno tradicijo smo se odločili, da pričnemo s postopnim uvajanjem novih tehnologij, z višjo stopnjo predelave, več vloženega znanja in s širitvijo proizvodnega programa na izdelke za posebno specialno uporabo.

Smo tik pred zaključkom nove investicije in menimo, da bodo

prvi rezultati znani že v začetku naslednjega leta. Prehajamo na lastno sintezo akrilnatih lepil, ki imajo specifično uporabo v proizvodnji samolepilnih trakov posebnega pomena. Ta lepila so namenjena za izdelavo mikropor medicinskih trakov, obojestranskih trakov za montažo raznih napisnih plošč, dekoracijskih plošč, za papirno industrijo, za uporabo v industriji laminiranih in kaširanih izdelkov in drugo. Poraba je zelo raznolika in, kar je najpomembnejše, lepilo je uporabno v zdravstvene namene.

Proces izdelave lepil poteka s sorazmerno zapleteno reakcijo, ki poteka v posebej izdelanem reaktorju. Monomerni iniciatorji in ostale za to reakcijo potrebne komponente se skladiščijo v posebnih zaprtih cisternah. Doziranje v reaktor poteka preko črpalk v popolnoma zaprtem sistemu. Tako posamezne komponente ne

pridejo v stik z okoljem in ni nikakršne bojazni, da bi lahko monomerni prišli v ozračje in s tem povzročali onesnaženje ozračja. Poleg tega je prostor v »S« izvedbi z atestiranimi elektromotorji in ostalo napeljavno. Tla so v posebni antistatični izvedbi z izdelanimi meritvami. Ostale izvedbe prostora so izdelane po predpisih, ki jih zahtevata zakon o varstvu okolja in zakon o varstvu pri delu. Reaktor je opremljen s posebno posodo v primeru, da reakcija »uide«. Komponente v tem primeru iztečejo v to posodo, ki je popolnoma zaprta, in se potem izprazne ter odpelje na deponijo, ki je zato posebej določena.

Pri investiciji so bile upoštevane vse zahteve posameznih republiških inšpektorjev in zakona o varstvu pri delu. Zato je bojazen, da bo nova proizvodnja negativno vplivala na okolje v tovarni in v širši okolici, odveč.»

ip

90 let planinstva na Mrzlici

Ob koncu leta smo na Mrzlici počastili spomin na dva dogodka, ki sta pripomogla k razvoju planinstva na obeh straneh Mrzlice, in sicer skorajšnje 90-letnico Hausenbichlerjeve kočice in 25-letnico odprtja zdajšnjega doma.

Idejo za postavitev planinske kočice pred 90 leti je dal Fran Kocbek, predsednik Savinjske podružnice SPD, nekdanji žalski učitelj. Že leta 1893, ko je bila ustanovljena slovenska planinska organizacija, so hoteli na Mrzlici postaviti planinsko zavetišče, vendar se je gradnja zaradi pomanjkanja denarja zavlekla. V gradbenem odboru za postavitev kočice sta bila med člani Savinjske podružnice SPD iz Žalca posebno delovna nadučitelj Anton Petriček in Ivan Kač. Zbrana sredstva 637 goldinarjev so zadoščala le za plačilo nošenja materiala, saj ceste čez Podmejo še ni bilo, in za gradbeno delo.

Na slavnostni otvoritvi, ki je bila prava narodna in planinska manifestacija, se je zbralo 260 zavednih Slovencev, med njimi vrsta vidnejših predstavnikov sloven-

skega planinstva. Slavnostni govor je imel nadučitelj Anton Petriček, za njim pa so govorili še univerzitetni profesor dr. Johannes Frischauf iz Gradca, znan raziskovalec Savinjskih Alp, Fran Kocbek, predsednik Savinjske podružnice SPD, zastopnik osrednjega odbora SPD iz Ljubljane M. Vezovšek in kot domačin, Ivan Kač. Vsi so poudarjali pomen slovenske turisticke, kot so takrat imenovali porajajoče se planinstvo, ki je pospeševalo pravo rodoljubje ter širilo narodno zavest in jo utrjevalo. Anton Petriček je takrat Mrzlico imenoval savinjski Triglav, kočico pa za Hausenbichlerjevo. Bila je last Savinjske podružnice SPD, oskrboval pa jo je celjski odsek. Imela je le en prostor z zasilnim ognjiščem ter pogradom za prenočevanje. Letno jo je obiskalo od 150 do 200 planincev.

Pred 60 leti je kočico prevzela v najem trboveljska podružnica SPD, leta 1931 pa je prešla v njeno popolno last. Ko so leta 1930 trboveljski planinci pričeli z deli za postavitev novega planinskega

doma na Mrzlici, je kočica služila za stanovanje delavcem in planincem, graditeljem novega planinskega doma. Po dograditvi je služila kot depandans, deloma pa tudi kot skladišče. Skupaj z novim domom, kočico Društva prijateljev prirode in lovsko kočico je zgorela 6. julija 1942, ko so jo požgali partizani, da bi preprečili zadrževanje nemških okupacijskih sil v objektih.

Planinstvo pa na Mrzlici kljub temu ni mrzlo. Trboveljski planinci so med prvimi v Sloveniji, v Zasuvalu pa sploh prvi, odprli 21. julija 1946 novo planinsko kočico, ki pa jo je čas kmalu prerasel. Odločili so se, da na Mrzlici zgradijo nov, zidan, sodoben planinski dom, ki so ga povezali s cesto Podmejo, odprli pa so ga 8. septembra 1963. Imenovali so ga Planinski dom na Mrzlici. V njem so eno izmed sob poimenovali po Janezu Hausenbichlerju, slovenskemu rodoljubu, zato so žalski planinci prireditelju ob tej slovesnosti podarili sliko Janeza Hausenbichlerja.

Dušan Šip

Ali veste za božičnice?

O tem, da so gasilci pravi »kerlici« za pripravo raznih družabnih srečanj, ni treba posebej govoriti. Spomnimo pa lahko, da so v Žalcu vse do leta 1950 ali morda še kakšno leto dalj pripravljali tako imenovane božičnice. Šlo je za prireditve po božiču na Štefana dan, pripravljali pa so jo najprej v Petričkovem kulturnem domu, nato pa v Sokolskem ali stari kinu dvorani ob železniški postaji. Gasilci Žalca so bili organizatorji, kadar pa tega niso zmogli, so delo prepustili gasilcem z Ločnice.

V enem izmed prej omenjenih prostorov so se zbrali v večernih urah, ko so v kot postavili visoko smreko. Tej so najprej porezali veje, zvrtili v debelo lubje in ponovno vstavili veje, ki so jih okrasili z dobroti, ki so jih nabrali po vsej dolini tja do Celja. Najboljši in najvrednejši dobroti so bili na vrhu. Ko so se ljudje zbrali, so ugasnili luči, prižgali poseben ogenj in vse je postalo na moč slovesno. Strumni gasilci so začeli s »prodajo« oz. licitiranjem, kdo da več za posamezno vejo z darili.

Tako se je zgodilo, da je šlo vse po ustaljenem ritmu do vrha, ki je bil najdragocenejši. Tu pa je vsaj enkrat prišlo do zapleta, ki ga je zakuhal elektrikar. Vedno je

dvignil svojo ceno nad ceno pri sosednji mizi, kjer so sedeli znani žalski obrtniki. In ko je elektrikar postavil zadnjo ceno, katere obrtniki niso zmogli več, so gasilci ponosno odšli do njegove mize z vrhom slavnostne smreke in pladnjem v štanjoli papir, kamor naj bi elektrikar naložil denar. Žal pa denarja ni imel! Enostavno se je igral z živci nasprotnikov! Sledil je običajen slovenski epilog na podobnih prireditvah: razjarnjeni obrtniki so pograbili prazno smrekovo deblo za obračun z izvalcem, ki so ga gasilci spravili na plan, tam pa je razložil svoje delo s tem, da je pač želel, da bi gasilci čimveč zaslužili. Po tem neljubem dogodku se je božično slavlje nadaljevalo, epilog pa je bil, da so gasilci prihodnje leto pri licitiranju zahtevali denar takoj, ne šele na koncu. Ob koncu: prireditelj je sicer podobna današnjim srečelovom, vendar je bila bolj prijetna in ljudska s pravim šarmom za slavlje. Pa so prišli časi, ko so s to prireditvijo končali, vendar gasilci so ostali, smreke umirajo po gozdovih in tako imamo na vaških ljudskih kulturnih srečanjih samo še čisto navadni srečelovi.

Po pripovedovanju Jožeta Zagodeta zapisal TV

Visok jubilej Ivanke Šoštar

Ivanka Šoštar

Pred dnevi je Ivanka Šoštar slavila visok jubilej. Zakorakala je namreč v deveto desetletje življenja, ki je bilo v njenih najlepših letih oklenjeno v boj za svobodo. Štiri leta trpljenja v zloglasnem taborišču Auschwitz je niso strla, vendar pa zapustila pečat, ki ga ni mogoče izbrisati. Neka januarjska noč leta 1945 bo Ivanki za vedno ostala v spominu kot dan, ko se je začela sicer trnova in dolga pot vrnitve domov. Volja do življenja ji je dala moči, da je kljub načetemu zdravju, še vedno polna življenjske volje in vztrajnosti v krogu svojih najdražjih proslavila visok jubilej: 80-letnico. Krajevna organizacija in občinski odbor ZB NOV ter naše uredništvo ji za praznik čestitamo, na pragu novega leta pa želimo še predvsem veliko zdravja.

jk
Foto: Ljubo Korber

20 let Teritorialne obrambe

Letos mineva že 20 let, odkar je bila ustanovljena TO. Za mnoge je bilo organiziranje nove vojaške organizacije presenečenje. Izkušnje iz NOB ter osvobodilnih gibanj po drugi svetovni vojni so pokazale, da še močna in sodobno oborožena armada ni v celoti zavzela območja, dokler ni vzpostavila tudi civilne oblasti, ki bi neovirano delovala. Prav delovanje teh oblasti pa so vedno in povsod ovirale dobro organizirane vojaške — diverzantske skupine. Za pripravo le-teh je vendar potrebno že v miru pripraviti sile in sredstva.

Leto 1968 je bilo tudi v mednarodnem dogajanju močno razgibano. Najbolj je svet presenetila oborožena intervencija na Češko-slovaškem. Zanimivo in nepojmljivo češkemu narodu je bilo, da njihove oborožene sile niso intervenirale ob agresiji. Pokazalo se je, da oborožene sile neke države tudi ob agresiji drugih sil na njihovo državo ne reagirajo. Da bi se izognili možnim podobnim reakcijam, je bila ustanovljena teritorialna obramba Jugoslavije. Tako smo tudi v naši občini ustanovili enote in štabe TO.

Začetki so bili prav pionirski. Urjenje enot se je opravljalo v civilnih oblekah obveznikov s stari trofejnim orožjem. Upravni odbor za SLO ni imel za to posebne strokovne službe, ampak je prve naloge na tem področju opravljal načelnik oddelka za LO Ludvik Lampret. Danes moramo

priznati, da so bile prve enote sestavljene predvsem iz dobrih mladih vojaških starešin in obveznikov, ki so celih 10 let bili solidna osnova enot in poveljstev.

Teritorialna obramba je bila v občini zelo dobro sprejeta, ker na območju občine ni bilo enot JLA in so tudi občinske strukture sprejele TO kot svojo oboroženo silo.

Z leti se je TO razvijala, opremljala in posodabljala. Posamezne enote so bile na urjenjih v sleherni krajevni skupnosti, kjer so bile sprejete kot »naša vojska«.

Dobro je sodelovanje z občani, saj so jim pripadniki priskočili na pomoč izven časa urjenja z raznimi delovnimi akcijami (kopanje vodovodov, napeljava telefonov, urejanje krajevnih potreb itd.)

V preteklih 20 letih lahko rečemo, da se je vojaštvo izpopolnilo gotovo preko 20 % vojaških obveznikov v občini.

Veliko vlogo je TO odigrala pri vključevanju mladincev prostovoljcev v svoje vrste. Tako je bilo usposobljeno veliko fantov in deklet za oborožen boj. Istočasno so z vojaškim urjenjem spoznavali področje delovanja partizanskih enot na našem območju, ter poslušali žive spomine preživelih borcev.

Iz vrste mladincev prostovoljcev smo črpali mlade starešinske kadre, ki danes v večjih enotah zavzemajo najodgovornejšo dolžnost. Enote in štabi so pri svojemurjenju dosegali izredno

visoke rezultate, saj je bil štab TO občine Žalec večkrat najboljši štab TO v zahodno Štajerski pokrajini. Enako velja za enote in štab. Številna družbeno-politična priznanja, državna odlikovanja, priznanje raznih društev in zvez so dokaz, da je TO Žalec v preteklih 20 letih poglaval korenine v vse pore družbenega življenja in si danes ne predstavljamo, kako bi bilo brez nje. To daje občanom garancijo, da bi predvsem načasno zasedenem ozemlju uspešno vodila borbo s sovražnikom. Vsak pripadnik TO je toliko izurjen in opremljen, da je lahko vodja ognjene skupine.

S pravilnikom k urejanju prostorov za materialno tehnična sredstva se lahko v občini Žalec pohvalimo s sodobnim in funkcionalnim domom SLO. Tako lahko občani z zadovoljstvom ugotovljamo, da so sredstva, namenjena za ta del priprav za SLO, smotno izkoriščena in prispevajo k večjim obrambnim sposobnostim celotne občine Žalec in širše regije.

Jubilantu veljajo ob prazniku vse čestitke, predvsem sedanjim pripadnikom, in zahvale tistim, ki so vsak po svojih močeh gradili in prispevali, da se je dosegla tako visoka raven bojne pripravljenosti TO Žalec. Vsak pripadnik je bil, je in bo delček v mozaiku, ki je ustvaril današnjo podobo TO, ki bo v bodoče, kot kažejo razmere, zelo potrebna pri utrjevanju in pripravljenosti za SLO v občini Žalec.

Prvi komandant Ludvik Lampret

Na slovesnosti ob 20-letnici teritorialne obrambe, ki je bila v žalski Nami, so spregovorili številni nekdanji in sedanji pripadniki te organizacije, ki je dala pomemben prispevek k podružbljanju ljudske obrambe. Med govorniki na svečanosti je bil tudi Ludvik Lampret — prvi referent za TO na upravi za ljudsko obrambo občine Žalec. Med drugim je povedal: »Osnovni cilj ustanovitve teritorialne obrambe je bil usposobiti enote za delovanje v vojni in miru oz. za zaščito občane občine Žalec. V začetku smo se srečevali z vrsto problemov. Največji pa so bili z opremo in oborožitvijo. Orožje je bilo trofejno, nekaj smo imeli celo takšnega iz prve svetovne vojne. Oblečeni pa smo bili v civilna oblačila in obuti v svoje čevlje. Tudi prehrana je bila takrat povsem drugače organizirana, zanjo so poskrbeli krajanj tistega kraja ali vasi, kjer je bila enota na urjenju. Ljudje so bili v tistih časih resnično dobri in pripravljeni za sodelovanje. Brez tega bi takrat le stežka uresničevali zastavljene cilje. Moram pa še reči, da so bili pripadniki naše enote dobri in da je njihova velika zasluga, da je TO zrasla v to, kar je danes. Vesel sem, da lahko danes rečemo, da naši napori in napori vseh ostalih niso bili zaman. Jubilej, ki ga sedaj praznujemo je zato še toliko lepši, prijetnejši in s pogledom uprt v nadaljnji razvoj in napredek...«

D. N.

Pred 40. leti...

Na seji RK Žalec je bil 2. septembra 1948 sprejet sklep, naj KLO (Krajevni ljudski odbor) poskrbi za ureditev trške kanalizacije in ceste. V trg naj se napelje vodovod, ki je nujno potreben. 11. decembra 1948 je prosvetni aktiv uprizoril igro Celjski grofje, čisti dobiček v znesku din 5.000 je bil nakazan RK Žalec za socialno ogrožene starejše občane.

-fj

Naj srečno žive vsi dobri ljudje!

Četudi je stregla prašičem in kozam, ko je zaslila znan glas, ki je spremljal snaho Marijo, je Počivalnikova Malči na široko odprla svoj preobnovljeni dom prišleku, kot je to navada na hribovskih kmečkih domačijah.

Po domače se jim še zmeraj pravi pri Počivalniku, žive tu zgoraj zahodnega vrha Žvajge, kjer je kar precej zanimivosti. Zdaj je vse čudovito preurejeno. Tam, kjer so bile včasih lepe kmetije, je sedaj ena sama vikendarija, ki daje žvajgarderiji poseben čar.

Pri Globačniku je na marofu stanoval možakar, Avstrijec po rodu, kuhal je golaže iz mladega mačjega mesa, pri

ma človek, vsi so ga imeli radi. Malo pred Silvestrovim, bila je taka zima kot letos, nam je Tonetu Valenčaku, Marjanu Tajnšku in meni postregel s tem golažem in še šmarnico smo pili. Postali smo navdse dobre volje. Tudi mimo Počivalnikove domačije smo prišli.

Breznikarjeva mama je bila imenitna kmečka žena, prav takšna, kot je sedaj njena hči Malči. Njena domačija, njen sedanji dom. Zdaj pravi se bo preselila v dolino, kjer je hči zobozdravnica. Moža Franca so ji 1942. ustrelili, Malčko pa je visoka nosečnost rešila najhujših taborišč. Vse gorje je prestala. Iz pisarne tekstilne tovarne se je vrnila na rob Žvajge, na svojo rodni dom,

kjer je vzdržala osem let, zdaj pa pravi, da gre spat v dolino.

Kar se NOB tiče, pa je bila tu v Počivalnikovi hiši glavna postojanka Jurčkove linije. Pa četudi ji je bila Počivalnikova mati verna, je bila to vzorna, humana družina. No, nekaj niže je bil doma še danes zelo aktiven in nam malo mlajšim vzor komunistov Tone Kotnik-Robida.

Nikdar ne bom pozabil obiska pri Počivalnikovi Malčki na zahodnem delu Žvajge, kjer so doma dobri ljudje. Rekel sem navdse razumevajoči snahi Mariji, da bom te kraje vedno rad obiskoval, saj tu žive dobri ljudje in z vrha Žvajge bom zaklical: »Naj srečno žive vsi dobri ljudje!«

D. Kúmer

Žalec — Trdnjava Slovenstva

Blíža se konec leta 1988, v katerem se spominjamo dveh plamenic, ki sta plamen slovenstva v Savinjski dolini nesli v neslutene višave, in sicer 120-letnice II. slovenskega tabora in 70-letnice, ko se je Žalec med prvimi opredelil za Jugoslavijo. Savinjska dolina ne bi bila to, kar je, brez zaslužnih mož, ki so se rodili in delovali v njej. Mednje gotovo sodi Simon Kukevec, ki se je pred 150 leti rodil na Krasu. Kot železničarja ga je pot zanesla v Žalec, kjer je v letih 1891—92 zgradil veliko pivovarno, kateri je priključil še pivovarno v Laškem. Leta 1901 je obe pivovarni prodal oz. ustanovil Delniško družbo združenih pivovarn v Žalcu in trgu Laško. Spominimo se Franca Kovača (1818—1896), ki je leta 1848 postal vodja ljudske šole dvorazrednice. Bil je pisec prve šolske kronike in navdušen pevovodja. Z zborom je nastopil na žalskem taboru leta 1868. V Gotovljah pa se je leta 1848 rodil Martin Čilenšek, profesor, prirodoslovec, avtor knjige Naše škodljive rastline in besedi, zbiralec ljudskega blaga, pisec poljudnoznanstvenih člankov botanične in geološke vsebine ter potopisnih črtic. V Ljubljanskem zvonu je pisal o pripovedkah, bajkah in o šegah ob Ložnici. Posebno pomembno je njegovo delo Naše škodljive rastline, ki ga je izdala Mohorjeva družba (1892—96), pa čeprav v knjigi trdi, da je hmelj škodljiv in uvršča med škodljive rastline. Opisuje, kako je 14-letna, popolnoma zdrava deklica obrabila hmelj in dobila hude opekline po rokah in na obrazu, kako je spala dva dni skupaj z zabuhlim obrazom in s tesnobo v glavi, koža

pa se ji je olupila. Prof. Čilenšek je bil nasprotnik hmelja in piva, ki ne kvari le telesne moči, ampak pohablja tudi duševno. Hmelj in pivo je uvrstil med sleparske tvarine.

V tem času ne moremo tudi mimo Ferda Kočevarja-Zavčanina (1833—1878), časnikarja in publicista, navdušenega Slovana, ki je mnogo storil za bližanje Slovencev in Hrvatov. Obiskoval je domačo ljudsko šolo, med leti 1845—50 pa celjsko gimnazijo, se vpisal na medicino na Dunaju, je pa zaradi gmotnih razmer ni končal. Zaposlil se je kot računovodja pri univerzi in akademiji v Zagrebu, umrl pa je 11. oktobra 1878 v Feldhofu pri Gradcu. Že kot dijak se je navduševal za razcvet svojega naroda. Bil je sotrudnik Novic. Njegov prvenec je bil Vipota (gora pri Celju, od tod rodbinsko ime Vipotnik).

Novice so 1858 izdale njegovo povest Mlinarjev Janez, ki je pozneje izšla v knjižni obliki z dodatnim naslovom Mlinarjev Janez ali vplmenjenje Teharčanov v Celju 1892. Povest so v Celju igrali 6. oktobra 1946.

V spisu Slovenske narodne potrebe je poudaril potrebo, da se vpelje slovensčina v urade, šole, cerkve in društveno življenje, da se ustanovi neodvisen politični list, združi Slovenija itd. Prvi je opozoril na nujnost ukvarjanja Slovencev s socialnimi vprašanji, ki so narodu bližja kot politična, na osnovanje delavskega društva in na ustanovitev ljudske banke v Ljubljani.

Leta 1872 je Mohorjeva družba izdala njegovo knjigo Kupčija in obrtnija, v kateri je med drugim tudi zapisano »...poprje, ko se ni bilo železnice

od Dunaja do Trsta, so le v Leobnu na Gornjem Štajerskem in v Žalcu na Slovenskem Štajerskem in v pravico imeli široke šine za parterje izdelovati. Žavski kovači in kolarji slovijo še danes daleč po svetu zavoljo izvrstnih vozov, ki jih izdelujejo...« V knjigi opisuje tudi naprednejši način predenja na preslice (vrentence), ki ga je na Hrvaškem sam opazil.

Leta 1853 je bil rojen Ivan Kač-Savinjski. V Žalcu je živel od leta 1891 do smrti 1904. Bil je tajnik občine Žalec, Griže in Velika Pirašica, kmetijski strokovnjak in zadrugar. Dosledno je slovensko uradoval z višjimi oblastmi. Bil je ljudski pisatelj in, kot so zapisali njegovi prijatelji, ki so 1898 organizirali Kačev večer, ustanovnik Kmetijske zadruge za Spodnji Štajer, ustanovnik Zveze gasilskih društev. Na skrbi je imel Hausenbichlerjevo kočico na Mrzlici.

Veliko je bilo mož, ki so bili rojeni ali ki so delovali v Savinjski dolini. Recimo v Žalcu je od leta 1913 do 1918 živel upravitelj pivovarne Ivan Prekoršek, potovalni učitelj Ciril-Metodove družbe in organizator deklaracijskega zborovanja v Žalcu marca 1918, in še vrsta drugih pomembnih mož. Tudi ostali kraji doline so dali zaslužne može. Tako Braslovče, kjer je bil leta 1810 rojen Felicijan Globočnik, nabožni pisec in pripovednik Slovskega kroga, med drugim je napisal poučni spis Čujte, čujte, kaj žganje dela.

To je bilo torej nekaj mož, ki so pripomogli, da je bil Žalec v drugi polovici prejšnjega stoletja trdnjava slovenstva.

F. Ježovnik

»Če si sposodiš konja, potem konja tudi vrnik«

Pogovor s starostom žalskih duhovnikov Adolfom Piklom

Z Adolfom Piklom z Gomiljskega, najstarejšim duhovnikom na žalskem območju, se tokrat nisva srečala prvič. Že nekajkrat sva sedela skupaj na vsakoletnem sprejemu za duhovnike. A tokrat sva se prvič zapletla v daljši pogovor. Pogovor o njegovi življenjski poti, njegovih razmišljanjih o današnjem trenutku v življenju človeka, pa o njegovih pričakovanih jutrišnjega dne.

OD BELTINEC DO GOMILJSKEGA

Adolf Pikel je prej majhen kot velik možak. Gosti, beli lasje mu obkrožajo obraz, ki mu dajejo pečat košate obrvi. Ljudje ga poznajo kot prijaznega in prijetnega sogovornika in takšen se je zdel tudi meni tistega decembrskega dne.

Adolfu Piklu so rojenice položile usodo v zibel v Gotovljah. Znanja in učenosti si je naprej nabiral na celjski gimnaziji, zatem je študiral v Mariboru in imel novo mašo v Gotovljah le malo pred tem, preden so zaregljale nemške pa ustaške, četniške, a tudi partizanske puške. Med prvimi kraji, kjer je služboval, so bili Beltinci. Spomini na tiste dni so še danes živi. »Ljudje tam naokrog so bili zahtevni, natančno sem se moral denimo naučiti njihovega narečja. A bili so čudoviti, prijazni, odprti. Še danes mi je pred očmi, kako smo ob Muri lovili ribe in jih pekli. Fantje tam so se spoznali na to. Tako dolgo, dokler kaplja od njih, tako dolgo niso pečene,« so govorili, »se je spominjal sogovornik.

Iz Beltincev ga je pot vodila v Trbovlje in Hrastnik. Potem je prišla vojna vihra. Adolf je bil nastavljen v Mihovljan na Hrvaškem. Potem kasneje, ko je utihnil topot okupatorskih škornjev, je služboval še v Limlju pri Podčetrtku, Lenartu v Slovenskih goricah, Šmarju pri Jelšah, Bistrici ob Sotli, Šmartnem ob Paki. Pred sedmimi leti je prišel na Gomilsko. Nešteto krajev, nešteto spominov na ljudi, življenje med njimi. »V Bistrici ob Sotli sem imel še nekaj zemlje, redil sem krave in imel sem najlepše krave, vedno sem dobival vence,« je razlagal sogovornik. Zdaj Adolf Pikel ne kmetuje več, leta in zdravje mu tega niti ne dopuščajo več. Čez mesec dni si bo

namreč dolgoletni dekan in častni kanonik na svoja ramena naložil 75 let.

»BIL SEM PARTIZAN, KER SEM VERJEL V POPOLNO PRAVICO«

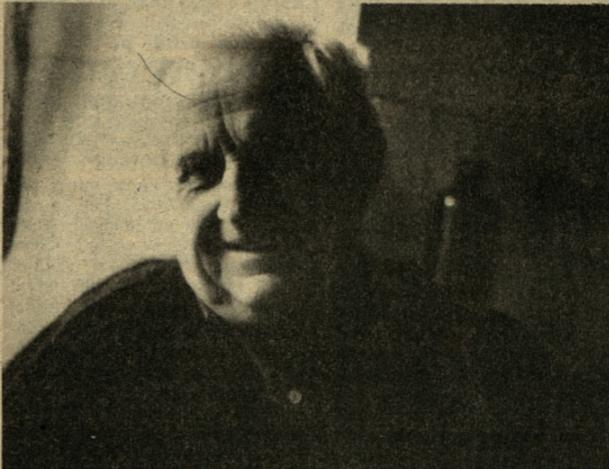
Letom navkljub so bile sogovornikove besede jasne in čvrste je bila njegova pripoved. Kolo časa sva v pogovoru zavrtela nazaj, v dni, ko je tujec hotel iztisniti srce in dušo slovenskemu in jugoslovanskemu ljudstvu. Tudi Adolfovi spomini na tiste dni niso rožnati. »24. aprila '41 so me Nemci zaprli,« je pričel svojo pripoved. »Zaprto sem bil v Laškem, Starem piskru, pa v Brestanici, zatem so me premetili na Hrvaško,« je nadaljeval splet spominov. »Nastavljen sem bil v Mihovljan. Tam je kmalu prišlo do prve bitke. Partizanski komandant tam je bil takrat Slovenec. V tisti prvi bitki je padlo štirinajst partizanov, med njimi tudi komandant. Na območju Mihovljana je takrat nastalo stalno partizansko ozemlje, sam pa sem bil zadolžen za zbiranje raznih podatkov in opravljal sem naloge, ki so mi jih naložili. Borčevska leta mi štejejo od 12. maja 1942.«

Brez posebnega dreganja je pripovedoval naprej: »18. junija '43 so me Nemci obsodili na smrt. Hoteli so namreč, da bi jim izdal partizanski štab. Ta pa je bil v mojem župnišču, skrival sem jih in jim dajal hrano. Takrat, ko so me Nemci obsodili na smrt, so sekunde odločale o mojem življenju, rešil me je napad partizanov. Sicer pa so pome prihajali tudi ustaši, tako da sem večino časa preživel kar med partizani. Tako je razlagal sogovornik. Lepo počasi je vlek el spomine na dan, se ob nekaterih zaustavil dlje, drugih se je samo dotaknil. Mnogi spomini so lepi; spomini na partizansko tovarštvo, na ljudi, ki so se po vojni trudili in njemu v prid dokazovali sodelovanje s partizani. A tudi mnogo grenkih spominov je zaklenjenih v njegovi duši. Razočaranj. Bridkosti. »Veste, ni mi žal, da sem v tistih hudih časih bil med partizani. Takrat sem verjel v popolno pravico. O čem vse smo se včasih pogovarjali v štabu. Sanjali o lepšem, boljšem svetu. Nič se ni uresničilo, skupaj z ljudmi smo razočarani. Predvsem pa me je potem kasneje bolelo nezaupanje. In če danes komu, zlasti mlajšim, pripovedujem, kako je

bilo takrat, niti ne verjamejo. Boli me, ko vidim, da prodajajo plastične puške. Ko bi otroci vedeli, kako je to ubijalo,« je bila trpka njegova pripoved.

»CILJ POLITIKE BI MORALI BITI ZADOVOLJNI LJUDJE«

Iz minulih dni in trpkih spominov sva zaveslala v sedanost. O mladih je najprej stekla beseda. In moram reči, da sem bila preseščena nad njegovim razmišljanjem. Takole je dejal: »Čeprav sem star, občudujem mlade. Ob-

Adolf Pikel

čudujem to, kako se lotevajo problemov. In to, da so pripravljani tudi na žrtve,« je pribil sogovornik.

Ko sem ga povprašala, kaj meni o mednarodnih odnosih, je bil kratak in jasan: »Ne čudim se vsemu temu, kar se dogaja. Vem, kako je bilo pred vojno. Današnje stanje je posledica zgodovine in ta problem se ne more rešiti. Vsaj ne čez noč.«

O politiki in gospodarstvu pa je Adolf Pikel takole razmišljal: »Cilj politike naj bi bili zadovoljni ljudje. Zdaj ljudje niso zadovoljni, bilo je preveč obilja in mnogi, zlasti mladi, bodo težko prenašali drugačne razmere. Mislim, da je treba podpirati pametne ljudi, takšne, ki bodo znali in hoteli kaj ukreniti. S tem, kar naši politiki zdaj počnejo, samo dražijo ljudi in sami sebi pripravljajo hude čase. Npr. obresti pogledite. Včasih si si sposodil konja, vrnil si zajca.

Danes si sposodiš zajca in vrneš konja. Pošteno je: sposodi si konja in vrni konja,« je zaključil svoje razmišljanje.

Se sva se pogovarjala tistega decembrskega dne, ko sem ga obiskala na Gomiljskem. Tudi o Cerki, odnosu širše družbene skupnosti do nje in njega je stekla beseda. »Marsikaj se je spremenilo, prepričan sem, da je bodočnost pred nami,« je menil sogovornik.

Mimo Međugorja in podobnih aktualnih pojavov tudi nisva mogla. »V kriznih časih,« je začel, »je bilo takšnih stvari vedno precej.

Tudi krovec sem, če je treba

Jože Tkavec med pokrivanjem strehe

Dandanes človek le poredkoma naleti na gospodarska in stanovanjska poslopja, ki so krita s slamo. Tista, ki pa so še, so ponavadi kje više v hribih in ljudem manj na očeh. Prav gotovo pa sodijo v skupino etnografskih zanimivosti, ki bi jih bilo vredno ohranjati. Tudi domačije Tkavčevih v Sevčniku sodi v to kategorijo, saj ima častljivo starost — preko 180 let — in je grajena v svojstvenem slogu, ki je značilen za takratni čas. Naključje je hotelo, da smo pred časom hodili tam okrog in naleteli na to domačijo, ki je prava paša za oči in vredna ogleda.

Pri posebnem opravilu pa smo zalotili Jožeta Tkavca iz Šempetra, ki je s slamo krpal streho svoje rodne domačije, v kateri sedaj prebivata njegovi sestri in nečakinja, ki še hodi v osmi razred osnovne šole na Polzeli. Zraven stare hiše že stoji nova, vendar

primanjkuje sredstev, da bi se lahko vselili vanjo. Po drugi strani pa želijo staro hišo ohraniti, kolikor se le da. Domačija Poklačevih, kot jim pravijo po domače, je torej svojevrstna kulturna dediščina, ki bi jo moralo pod svoje okrilje vzeti spomeniško varstvo. Tudi Jože misli tako. Pravi, da poma, kolikor se le da, vendar je čas neusmiljen in opravi svoje. Jože pravzaprav ni bil nikoli krovec, vendar, ker je treba streho zakrpati, se je lotil tudi tega, saj zima ne prizanaša. Mi, ki smo ga gledali, pa verjamemo, da to ni počel prvič, saj mu je delo šlo dobro od rok. Jože je drugače izučeni mizar. Izučil se je v letih pred vojno in šel v pokoj kot mizar šempetrskega Lika leta 1984, ko je bil ta na višku svoje uspešnosti. Kot upokojenec pa je aktiven v raznih organizacijah v KS Šempeter. Prav rad pa prihaja domov v Sevčnik, kjer je zagledal luč sveta.

D. Naraglav

Ni ga, ki mu glas citer ne bi bil všeč

A malo jih je, ki so kos temu inštrumentu. Faniko Lapajne spremljajo citre že več kot petdeset let.

Iz hiške na griču, tam čisto na koncu Zabukovice, se skorajda vsak večer sliši zvok citer. Z vajenimi gibi rok izvablja nežne, lepe melodije iz tega starega instrumenta domačinka Fanika ali Fanči, kot ji tudi pravijo, Lapajne.

»Ja, skorajda vsak dan igram. Po kakšno uro, dve, sicer prsti otrdijo,« je povedala na začetku.

Šest let ji je bilo, ko je prvič zaigrala na ta instrument. »Imela sem strica, še danes igra in tudi poučuje igranje na citre. On me je naučil branja not in prvih melodij, leto dni sem hodila tudi v glasbeno šolo v Celje. Sama sem sicer hotela igrati na harmoniko, pa sem se potem odločila za citre,« je pojasnjevala. In nadaljevala: »Bila so leta, ko sploh nisem igrala. Zdaj sem že nekaj let upokojena in spet rada segam po njih,« je razlagala sogovornica.

Tisti, ki vas je pot kdaj zanesla

na srečanje citrarjev v Griže, ste jo lahko slišali v letnem gledališču. Sicer pa je nastopala tudi že v Dobju, v Ljubljani, po okoliških krajih, igrala je šolarjem. »Včasih igram sama, včasih s stricem, kdaj pa kdaj se mi pridruži sosed z ustno harmoniko, še rajši imam, če sem s pevci,« je dejala Fanika. »Ne igram pa zato, da bi s tem služila denar kot nekateri drugi. To je moje lastno zadovoljstvo, moj konjiček,« je še dodala.

Pogovor je tekkel v njeni kuhinji. Na polici v kotu so ležale citre. »Preko 50 let so stare, v Mariboru mi jih je kupil oče in čeprav imajo že toliko let, jih ne zamenjam z novimi. Imajo zelo lep glas, lepši kot katerekoli nove,« je razlagala, medtem ko jih je jemala v roke. »Sicer pa o novih sploh ne razmišljam, stanejo okrog tri milijone, zame so moje čisto dobre,« je bila zgovorna. Potem pa so prsti zdrseli in nekaj časa je bilo slišati le nežen zvok iz tistega pol stoletja starega instrumenta. »Na pamet znam zaigrati toliko pesmi, kolikor jih znam zapeti,« je pojasnjevala kasneje. »Je pa težko igrati, ker pri nas ne dobim not, slovenskih not za citre skorajda ni, nekaj sem jih kupila zunaj, nekaj sem jih dobila od Dovžana in članov ansambla Slovenija, v glavnem pa kupujem notni material za harmoniko in ga potem priredim za citre,« je pripomnila sogovornica.

Potem so spet lep čas imele besedo citre. Inštrument, katerega glas je nekdanj pogosteje odmeval po slovenskih domovih, danes pa postaja, žal, le del preteklosti, spomin na čas, ko je človek imel čas in posluh za človeka. »Ja, ljudem so citre všeč, ni ga, ki mu glas citer ne bi bil všeč,« je iz svojih izkušenj potrdila Fanika. »Poznam pa veliko ljudi, ki imajo citre, toda igra pa nanje skorajda nihče več,« je razmišljala Fanika Lapajne iz Zabukovice. Ob slovesu je obljubila, da bo zvok njenih citer še odmeval.

Irena Jelen-Baša

Gozdovi umirajo stoje

Marko Zlodej

V Spodnji Črnovi, pod obronkom gozda, živi z družino in pitkami revirni gozdar in lovec, sicer pa star ljubitelj narave Marko Zlodej. Ko smo ga obiskali, smo ga sicer našli pred televizorjem in v pižami, saj ga je trl prehlad, nakar se je hitro preoblekel v svojo delovno olivno zeleno oblečilo ter nas sprejel v lovskem prostoru ob garaži v pritličju svojega doma. Posedli smo za veliko mizo, v peči je zagorelo, na mizi se je pojavil bokal belega vina s »krancinom«. S sten so v naše oči silili posnetki z narave, pa nekaj lovskih trofej, priznanj, lesenih medalj in vsega, kar običajno sodi zraven.

Marko je resnično pravi »zlodej«. Nemirni duh, ki hiti iz kraja v kraj, ki se mnogokrat bolje počuti v gozdu med vse njegovo lepoto kot doma. Doma si kljub vsemu

potrebemu živzavu žene in mladincev ter pionirjev oz. cicibančkov nekako utesnjen med štiri stene, v gozdu DIHAŠ! Tam občudujem njegovo lepoto in vidim tudi tragedijo. Gozdovi umirajo stoje! Zato ni čudno, da Marka vedno bolj boli glava in to pri poklicu, ki ga opravlja že 36 let pri Gozdnem gospodarstvu Celje, TOK Vransko — Žalec kot revirni gozdar za področje Ponikva—Andraž. Ta relacija je sicer majhna, kajti v resnici je mnogo večja, in potrebne so ure in ure napora in hoje, da se obišče vse območje.

Kaj Marko dela?

Hodi po gozdu, uživa v naravi in se jezili! Prav ste prebrali — jezili! Ne zaradi dela, ampak zaradi vsega, kar se z našimi »pljuči« — gozdom dogaja! »Po hostah se je začela strašna krajca,« začne pri-

povedovati v sobi, kjer iz peči prijetno diši po svežem lesu. »Hosta je zelo bolna! Najbolj je napaden predel okoli gore Ojlike — od smreke do hrasta, bukke, bora, vse po vrsti gre... Jelka je samo še za okras!!! Temnozeleno barve, tako značilne za iglavce, ni več!«

Marko se z rokama prijemlje za glavo, pa ne toliko zaradi njegove bolezn, ki ga je trla v tistem času, ko smo ga obiskali, kot zaradi gozdov. Prvi znaki bolezn so rumeno-zelena barva pa povešanje vejic in padanje. Vsi pa so za to naravno bolezen žal še kar naprej gluhi. Naše ljubitelje v gozdu napadajo tudi škodljivci in letos so kar štiri mesece lovili lubadarje, ki jih je bilo za štiri polna vedra!

Marko mora danes »obdelati« 3600 ha privatnega gozda. Pred petnajstimi leti je za to delo bilo pet delavcev, danes sta samo dva. Letno imajo na njegovem območju 9 tisoč kubikov prirastka, sedem tisoč pa je plana — za spravilo iz hoste. Čistih kmetov, ki imajo hosto tam, kjer dela Marko, je okoli 200 in še 250 takšnih, ki so sicer lastniki host in hostic, vendar jim je to postranska dejavnost.

Nekaj je med njegovimi gozdnimi ljubitelji tudi posebežev, kot na Ponikvi bukev, ki je stara več kot 200 let, in je trije ali štirje vedno bolj boli glava in to pri poklicu, ki ga opravlja že 36 let pri Gozdnem gospodarstvu Celje, TOK Vransko — Žalec kot revirni gozdar za področje Ponikva—Andraž. Ta relacija je sicer majhna, kajti v resnici je mnogo večja, in potrebne so ure in ure napora in hoje, da se obišče vse območje.

Poprime kozarec tistega belega s »krancinom« in pove o brestu, ki raste v Andražu in še ni — na srečo — napaden od zahrbtnih »holandske bolezn«. Vse kaže, da čez leta ne bomo imeli več koštanja, ki je že močno napaden od raka in kostanjeve črnilovke.

»Kostanj naglo odmira,« nekako sam zase govori v leseno mizo. »Kmalu bo prišel čas, ko kostanja ne bomo več jedli. Škoda je tudi, ker je kostanj najboljši za »telegrafico«, šele za njim je akacija. Kaj bo, ko obojega ne bo več?«

Spomni se tudi zaščitenega drevoreda proti Plevni, kjer se z leve in desne strani bohoti preko 170 veličastnih smrek. »Tudi te smreke padajo. Nekaj od strele, nekaj od lubadarja. Pa starost! Vse bo šlo in izgubili bomo zadnji aktivni spomin na Marijo Terezijo, ki je kot velika ljubiteljica narave dala med drugim zasaditi tudi ta drevored.«

Ob gozdu, ki ga ima Marko nadvse rad, se spomni tudi na divjad v njem, kajti lovec je že vse od leta 1959 dalje.

»Srniad se še dobro drži, žal pa vse ostalo propada. Vsak dan je, recimo, manj zajcev. Umetna gnojila, slab zrak, motorizacija, kosilnice, vse to pridaje svoje, da zajček prej umre kot zaživi. Divjad v gozdu zaradi vse bolj speljanih cest in prometa nima več potrebnega miru. Vse je zbegano od drevja do divjadi, vse to pa je naredil človek, ki se danes premalo zaveda, da si s tem uničevanjem koplje grob.«

Marko Zlodej: Človek, ki živi z naravo. Človek, ki se mu trga srce, ko v njej živi. Človek, ki obupuje nad tem, da sam ničesar ne more narediti, da bi ohranil naša prava pljuča!

Ko smo zapuščali njegov dom, smo na dreviših okoli hiše še videli druge domove: domove za njegove prijateljice ptice. Vse ima: od valilnic do krmilnic. On skrbi zanje, samo kaj, ko jih že kmalu, ko poletijo proti nebu na prostost, ujame smreka, ki odmirati tudi po zaslugi visokega šoštanjskega dimnika, tega nesrečnika in uničevalca narave.

TONI VRABL
foto: L. Körber

Za prisrčen program so poskrbeli šolarji iz osnovne šole Peter Šprajc Jur iz Žalca.

25. sindikalne športne igre

V začetku decembra je bil v Nami v Žalcu zaključek letošnjih sindikalnih športnih iger. Igre so bile letos jubilejne, potekale so petindvajseti zaporedje, tudi tokrat pa so jih organizirali člani posebne komisije pri občinskem svetu Zveze sindikatov Žalec in Zveza telesnokulturnih organizacij občine Žalec. Pokrovitelj zaključne slovesnosti je bila delovna organizacija Juteks iz Žalca.

Na zaključni prireditvi v Nami so udeležencem spregovorili predsednik občinskega sveta zveze sindikatov Ivan Vodlan, direktor delovne organizacije Juteks Milan Dolar, Drago Božič in Adi Vidmajer sta obujala spomine na začetke sindikalnih športnih iger, o igrah v letošnjem letu pa je govoril predsednik komisije za izvedbo sindikalnih športnih iger

Prehodni pokal za skupno uvrstitev je ponovno v rokah Sipo-vih športnikov in športnic.

Šempeter. **Veterani:** 1. Osnovna organizacija delavcev pri obrtni-

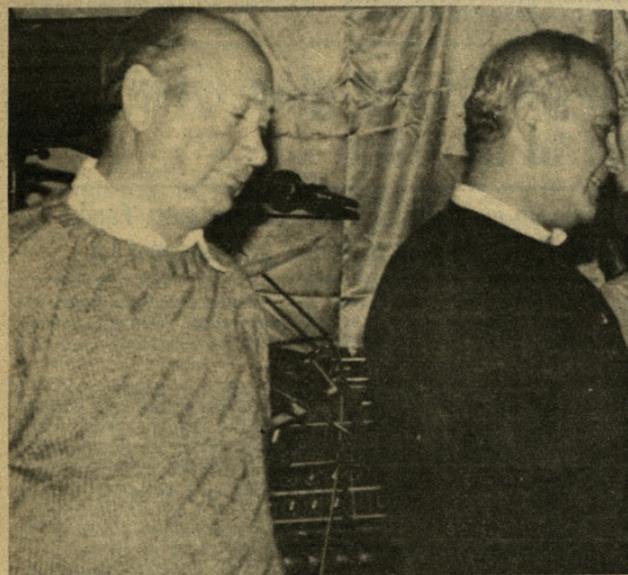
kih, 2. Skupščina občine Žalec, 3. Juteks Žalec.

Vrstni red za množičnost pa je sledeč: **Prva skupina:** 1. DPO Žalec, 2. Postaja milice Žalec, 3. Liko Liboje. **Druga skupina:** 1. Skupščina občine Žalec, 2. VVZ Žalec, 3. Sigma Zabukovica. **Tretja skupina:** 1. Aero Šempeter, 2. Juteks Žalec, 3. Garant Polzela. **Četrta skupina:** 1. Sip Šempeter, 2. TT Prebold, 3. KIL Liboje.

Tokrat so organizatorji podelili tudi posebno priznanje Zvezi društev upokojenec, ki je letos prvič sodelovala na sindikalnih športnih igrah. **Plakete** za aktivno delo pri organiziranju iger oziroma za dolgoletno udeležbo na samih igrah pa so prejeli: Marjan Štrozak, Skupščina občine; Franc Kekec, zasebni obrtnik; Karel Seibert, Strojna Žalec; Franc Kralj, Telesno kulturna skupnost; Smiljana Žuža, TT Prebold; in pokrovitelj Juteks Žalec.

Pokal za skupno uvrstitev pa so tudi letos prislužili tekmovalci in tekmovalke iz Sipa Šempeter.

Irena Jelen-Baša
Foto: Tone Tavčar

Med tistimi, ki sta že od vsega začetka sodelovala pri sindikalnih športnih igrah, sta Drago Božič iz Juteksa in Adi Vidmajer iz občinskega štaba teritorialne obrambe.

Vinko Banovšek. Povedal je, da je na letošnjih sindikalnih športnih igrah nastopilo 341 ekip, kar je sicer 39 manj kot minulo leto. Zlasti je udeležba upadla v jesenskem času, kljub vsemu pa so igre med delavci še vedno zelo priljubljene.

Zatem so se s krajšim kulturnim programom predstavili učenci osnovne šole Peter Šprajc-Jur iz Žalca, sledila pa je podelitev pokalov, priznanja in plaket.

V tekmovalnem delu so bili letos doseženi naslednji rezultati: **mlajše članice:** 1. Sip Šempeter, 2. VVZ Žalec, 3. TT Prebold. **Starejše članice:** 1. Skupščina občine, 2. Sip Šempeter, 3. VVZ Žalec. **Mlajši člani:** 1. Osnovna organizacija delavcev pri obrtni-kih, 2. TT Prebold, 3. Sip Šempeter. **Starejši člani:** 1. Sip Šempeter, 2. TT Prebold, 3. Aero

Forto Turk iz občinskega sindikalnega sveta podeljuje plaketo zasebnemu obrtniku Francu Kekcu.

Pri Arteljevih v Marija Reki

Nazaj v planinski raj

Odločila sta se za kozjerejo in gostinstvo

Marijareški hribi se kopljejo v poznojesenskem soncu. Kar prijetno toplo je in kot nalašč za sprehod v naravo. Tudi mi smo ta lep dan izkoristili za obisk zakoncev Artelj, ki sta se odločila, da tu v marijareških planinah, na svoji kmetiji, delata in ustvarjata svoj dohodek in sredstva za življenje. Usmerila sta se v kozjerejo, ki postaja zanimiva tudi na našem območju, saj je za tovrstno mleko zainteresirana mlekarna v Arja vasi, ki iz njega izdeluje posebne vrste sirov. Zakonca Artelj pa sta tudi oskrbnika planinskega doma pod Reško planino in tako delo na kmetiji dopolnjujeta z gostinstvo dejavnostjo.

Zmotili smo ju sredi dela. Mož Slavko je imel v rokah motorno žago, žena Nanika pa mu je podajala metrska drva, ki so se pod ostrim rezilom spreminjala v polna. Človek bi dejal, da je to idilika kmečkega vsakdanjika. »Dober dan,« pozdravijo in šele takrat opazita, da ju opazujemo. »Sedaj pa smo prišli še malo k vam in va-ji ni kozji čredi,« rečemo in si sežemo v roke. »Prav, pa si jo ogledite,« se nasmeheta in kmalu za-tem Slavko odpre vrata hleva, iz Katerega se vsuje trop koz. Vsaka ima svoje ime in številko. Nekaj časa se sučejo okrog hiše, potem pa se zapodijo ob rob gozda, kjer je nekaj praproti in suhe trave, ki jim gre še posebno v slast. Kot kralji pa se med tropom šopiri samec plemenjak, ki je pravi velikan z dolgo brado in močnimi zobmi. Prav zanimivo je opazovati zakonca Artelj med njuno čredo. Za vsako vesta, ka-ko ji je ime, in tudi koze se na njun klic takoj odzovejo, še posebno pa, če imata v rokah kos kruha ali kak drug priboljšek.

Nanika nas povabi v kuhinjo, v novo hišo, ki sta si jo zgradila z možem poleg hiše njenih staršev, ki pa so umrli že pred časom. Njuna smrt pa je bila pravzaprav tisto, kar je Naniko in njenega moža Slavka postavila pred dejstvo: kako naprej. Pustiti kmetijo propadati ali nadaljevati z delom na njej? Ob kozarcu dobrega domačega vina in kavici smo razpredali po sedanosti in prihodnosti ter se vračali tu in tam tudi v preteklost.

»Način najinega življenja se je bistveno spremenil. Ko sta starša

Njuna domačija sredi Marija-Reških hribov

zbolela in umrla, je bilo potrebno nekaj storiti in ker sva z možem že prej sprejela odločitev, da bomo živeli z družino tu gori, odločitev ni bila pretežka. Teže se je bilo odpovedati redni službi, vendar, ko sva prevzela oskrbnišvo planinskega doma in se odločila za kmetovanje, drugega ni kazalo, kot ostati doma. Sedaj nama ni žal, čeravno bo potrebno še marsikaj storiti, da bo tako, kot si želimo...«

Nanika in Slavko s sinovoma, ki hodita v osnovno in srednjo šolo, delajo čez teden na kmetiji; ob sobotah, nedeljah in praznikih pa se prelevijo v gostinske delavce v planinskem domu. Seveda pa tudi takrat ne pozabljajo na svojo kozjo čredo, ki bo iz sedanjih 20 molznic kmalu narasla še za enkrat toliko ali pa še več glav. Njihova usmeritev v kozjerejo je bila pogojena tudi z dejstvom, da je krme dovolj že okrog kmetije, poleg tega pa so zainteresiranost pokazali v Arji vasi, kjer so jima priskočili na pomoč. Sedaj dvakrat tedensko pridejo po mleko, ta čas pa je shranjeno v posebni hladilnici, ki jo je dala mlekarna. Njuno čredo sestavljajo pretežno koze, tako imenovane srnaste pasme, dobila pa sta jih v Sežani in pravita, da sta z njimi zelo zadovoljna. Pa naj bo o kozah dovolj, pogledimo še malo v Dom pod Reško planino, ki zaokroža njuno življenje in življenje njihovih sinov med temi marijareškimi hribi.

Meseca septembra je bilo dve leti, kar sta prevzela dom v svoje roke. Že vseskozi je Dom pod Reško planino več kot le planinski dom. Je zbirališče Marijareča-

nov in zato je še toliko bolj, da je v rokah domačinov. Nanika in Slavko se trudita in tudi uspevata pri svojem gostinskem delu. O tem priča njuna priljubljenost med domačini in tistimi, ki si tu želijo domačnosti in prijetnega vzdušja. Tega v domu resnično ne manjka, še zlasti pa ne ob raznih praznikih, jubilejih, porokah in drugih priložnostih. In kaj vam lahko ponudita zakonca Artelj?

»Pravzaprav nudimo svojim gostom vse, kar si zaželijo. V teh jenskih in zimskih dneh so zlasti zaželene kolone in druge domače jedi. Po naročilu in za skupine pa tisto, kar si želijo. V domu je bilo že kar precej porok, kar omogočajo dokaj veliki prostori, ki so nabit polni tudi ob vsakoletnem silvestrovanju, dnevu žena in drugih prosvetnih in cerkvenih praznikov,« je povedala Nanika, ko smo jo vprašali po jedilniku.

Mi pa še povejmo, da je dom po zaslugi preboldskih planincev in zakoncev Artelj lepo urejen, da izžareva prijetno domačnost in toplino in da je prijetno biti v njem. Do njega je speljana urejena cesta, ki jo tudi pozimi redno plužijo. Že dolgo je dom cilj mnogih šolskih izletov iz bližnje in daljne okolice, seveda pa se je za to potrebno prej najaviti, da je dom odprt. To pa omogoča tudi telefonska zveza, ki je bila pred leti izredno velika pridobitev. Pokličete lahko na številko 723-098 in zvedeli boste vse, kar želite. Prijazna zakonca Artelj vam bosta rade volje vse razložila, kar vas bo zanimalo. Pa nasvidenje v Marija Reki!

Darko Naraglav

Nanika in Slavko Artelj med svojo kozjo čredo

Nikoli v bolniški

Nekako tako je dejal Jože Hriberski, čeprav ne rojen Gotovljan, za svoja šestdeseta leta kar močan, resda malce nizke rasti, pa vendar odločen človek.

Iskal sem človeka v občini, ki ni imel niti enega dneva bolniškega dopusta. In tako sem šel z desno roko v levi žep. Kar na koncu Gotovelj sem ga našel — Jožeta Hriberskega, ki ima s skupno močjo družine menda kar tri stanovanjske hiše.

»Doma sem tam blizu, kjer je bil doma naš vrhovni komandant maršal Tito. Imam jih preko šestdeset in pri mlajši hčerki se kar dobro počutim.«

In prav »tamlajša«, tudi njen otročiček je bil poleg, nama je natočila najboljšega in prav prisrčno rekla: »Na zdravje obema, predysem pa v letu 1989!«

Nisem si mogel predstavljati,

mogoče je edini občan v naši občini, ki v štiridesetih letih delovne dobe ni imel dneva bolniške. Imelo me je, da bi preračunal, koliko je zdravstvenim ustanovam sploh plačal. No, naj sami preračunajo: pri Gradnji pa je delal tudi ob sobotah in nedeljah.

»Imel sem tudi svoje »muhe« v družini in na delovnem mestu. Zdal sem se umiril, zdí se kar v redu. Sam sem si dal »nekaj dol«, tudi drugi družinski člani, podjetje Gradnja pa mi je ob slovesu posvetila veliko pozornost. Zares lepo so me obdarili in tako lahko rečem, bil sem za današnji čas v redu delavec.«

Jože Hriberski si je ob skromni plači in nekaj ženine dediščine zares veliko pripravil. »Jaz sem od tam doma, kjer je bil doma tudi naš Tito in vanj še

Jože Hriberski

vedno verujem. Z večno bolniško državi nikakor ne moreš pomagati, z nebolniško pa ja! Zato vem, da sem za našo lepo, bogato domovino veliko prispeval, želim ji, da bi se njeno stanje le izboljšalo, lahko bi dejal tudi takole: Srečno, naša lepa domovina!

Drago Kumer

GOSTIŠČE ŠTORMAN

ZVONE-MILICA ŠTORMAN

63311 Šempeter v Savinjski dolini
Telefon: (063) 701-585

Vsem gostom se zahvaljujem za zaupanje in jim v letu 1989 želim veliko osebne sreče in delovnih uspehov.

Leto 1989 — Prehodno obdobje

Razgovor s predsednikom skupščine

Savinjski občan: Izteka se leto 1988. Kakšna je vaša ocena uresničevanja občinske resolucije?

«Od kar govorimo o zaostrenih gospodarskih razmerah, smo se letos prvič srečali z resnično težkimi pogoji poslovanja in občutili, kaj pomeni živeti z inflacijo. Različni ukrepi, ki jih nespustano spreminjamo, stanje nespustano poslabšujejo. Nekateri ukrepi so ne- logični, sprejeti na hitro in že vna- prej obsojeni na neuspeh. Beseda napredek ostaja le želja in vse manj stvarnost in perspektiva. Pa tudi omejevanje osebne, splošne in skupne porabe močno vpliva na nezadovoljstvo delovnih ljudi. Nespustano smo v tej ali oni delovni organizaciji pričakovali prekinitve dela. Realni padec življenjskega standarda naših občanov je večji, kot smo pričakovali, zato tudi vse bolj pada motiviranost za delo. Posledica tega je, da smo v letošnjih desetih mesecih imeli za odstotek manjši fizični obseg proizvodnje, pri sicer večjem številu zaposlenih. Pozitivni trendi se kažejo le pri izvozu, kjer smo dosegli resnično dobre rezultate. Število delovnih organizacij, ki poslujejo z izgubo, se je sicer zmanjšalo, preveč pa je tistih, ki ne ustvarjajo akumulacije. Z velikimi naporami nam je uspelo ponovno oživiti proizvodnjo v bivšem LIK Šempeter. Kljub rentabilnosti te proizvodnje pa je delovna organizacija Strojna v resnih težavah, ker jih pesti izredno neugoden kredit.

Po gospodarski uspešnosti sicer nismo najslabši v regiji, vendar pa z doseženim nikakor ne moremo biti zadovoljni. Delovne organizacije bodo morale hitreje prilagajati proizvodni program potrebam trga in predvsem možnostim prodaja.

Letošnje leto nam bo ostalo v neprijetnem spominu zaradi hude

suše, ki je pridelke v kmetijstvu prepolovila. Cenovna nesorazmerja med surovinami in končnimi izdelki, še zlasti pa tistimi, ki so v krogu socialne zaščite bodo zapustile posledice, ki se bodo poznale še nekaj let.»

Savinjski občan: Kljub temu, da naj bi v naslednjem

Ludvik Semprimožnik

letu drugače pristopili k sprejemanju resolucije, kateri so najpomembnejši poudarki gospodarskega in družbenega razvoja?

«Leto 1989 naj bi bilo »prehodno obdobje«, ko naj bi spremenili dosednji način dela in po tem dejansko delali v reformiranem gospodarskem sistemu. Kaj nam bo ta sistem prinesel v praksi, je še težko napovedovati. Predvsem pa je gotovo, da naše gospodarstvo takšnih obremenitev že sedaj ne prenese in jih tudi v bodoče ne bo. Če hočemo ohraniti proizvodnjo vsaj na dosednji ravni, moramo takoj ukrepati. V planih moramo načrtovati realno, predvsem pa zapisati potrebe, ne pa želja. Zavedati se moramo, da

imamo za načrte relativno nizko startno osnovo, kar pomeni, da ne smemo pričakovati velikih rezultatov. Ne smemo pa se prepustiti tudi miselnosti, da se bomo borili le za preživetje.

Projekt, ki ga pripravljamo v občini za prestrukturiranje gospodarstva, moramo sprejeti vsaj v drugi polovici naslednjega leta, da bi tako dobili izhodišča za izdelavo srednjeročnega plana za naslednje obdobje.»

Savinjski občan: Znano je, da je naše gospodarstvo vsako leto bolj obremenjeno z mnogimi dajatvami, kdo in kako naj bi ga razbremenil!

«O tem vprašanju je bilo letos mnogo govora, žal pa so mnogi prepričani, da lahko gospodarstvo razbremenimo le na račun občinskih dajatev. Zaradi težkega stanja gospodarstva smo občinske obveznosti zmanjšali že na minimum. Posledice se že kažejo v zaostrenih razmerah v družbenih dejavnostih, žal pa tudi v krajevnih skupnostih, kjer se pogoji življenja in dela zaostrujejo tako, da nastaja že precejšnja škoda. V osnovnih šolah ukinjamo celodnevni pouk, v zdravstvu uvajamo visoke participacije, slabe ceste povzročajo veliko materialno škodo in kritična je tudi oskrba z vodo.

Socialni položaj v družbenih dejavnostih je vedno težji, tudi tu so posledice že občutne. Zato moramo odločno selekcionirati vse obremenitve, tudi tiste, ki so zapisane z odloki in zakoni, kajti te predstavljajo večji del obremenitev gospodarstva. Ogromno denarja se prelija v republiko in federacijo, v velike gospodarske sisteme:

železnice, luke, elektro- gospodarstvo in ne nazadnje tudi za številne institucije, ki pa ne dajejo ustreznih rezultatov. Pomembno obremenitev gospodarstva predstavljajo obresti za najete kredite, zaradi katerih posamezne organizacije bredejo v kritično stanje. Torej se moramo

upreti tudi tem obremenitvam. Zavedati se moramo, čeprav v naši občini ni tako, da bomo kljub težkim razmeram morali poskrbeti za osnovne življenjske pogoje naših delovnih ljudi in občanov.»

Savinjski občan: Ali so se razmere v vzgoji in izobraževanju zaostrile zgolj zaradi osebnih dohodkov?

«Dejal sem že, da so zaostrene razmere v vzgoji in izobraževanju prav tako rezultat gospodarskih razmer v občini. Šole nimajo več osnovnih pogojev za izvajanje zakonsko sprejetih nalog, neusklajenost osebnih dohodkov z gospodarstvom pa je razmere še poslabšala. V taki situaciji se nekaterim hitro poveča pritisk in želijo problem rešiti na hitro, to pa seveda nujno privede do konfliktnih situacij. Tako v revščini, kot v boljših časih moramo rezati vsem občanom ob enakem delu tudi enak kos kruha, kajti razlike povzročajo nezadovoljstvo.»

Savinjski občan: Večina krajevnih skupnosti se je na referendumih odločila za uvedbo krajevnih samoprispevkov. Programi so večkrat želje kot realne možnosti. Samoupravne interesne skupnosti ne zmorejo pomoči, ki jo krajevne skupnosti pričakujejo.

Kdo naj bi presekal takšno stanje?

«Že ob sprejemanju krajevnih samoprispevkov smo opozarjali, da je potrebe nujno treba uskladiti z materialnimi možnostmi. Sedaj se dogaja, da se s posameznimi investicijami kljub pomanjkanju sredstev prične, potem pa se trka na občinska vrata. Tudi mi imamo vse manj možnosti pomagati in zato smo mnogokrat v težki situaciji. Odgovornost bodo morale odslej prevzemati krajevne skupnosti same in se odločati za investicije šele tedaj, ko bodo zagotovljeni materialni pogoji.»

Milan Zupanc

Več volje in optimizma

«Letošnje leto je bilo resnično težko, prizadevali smo si, da bi zastavljene naloge kar najuspešneje uresničili. Seveda nam vedno ni uspelo reševati posameznih problemov tako, kot smo želeli. Problemi v gospodarstvu so namreč povzročili težave na drugih področjih, še zlasti v družbenih dejavnostih. Vedno pa smo in bomo tudi v bodoče te morali reševati skladno z možnostmi, ki pa imajo temelj v gospodarstvu. Kljub težavam, s katerimi moramo računati, pa je v našem delu že preveč tarnanja, malodušja in pesimizma. Za to nam je potrebna večja volja, pripravljenost za delo in tudi optimizem. Po sprejetju ustavnih amandmajev in vrste gospodarskih ukrepov vendarle pričakujemo obrat na bolje. Če tega ne bo, potem je jasno, da nas čaka še težje leto kot je bilo letošnje. V naslednjem letu nas čakajo tudi priprave na volitve v krajevnih skupnostih in v občini. Ta naloga ne bo lahka, saj je vse manj občanov, ki so pripravljeni prevzeti odgovorne funkcije. Že dolgo vemo, da delegatski sistem ne more zaživeti, saj delegati nimajo o čem odločati, ker je že sistem tako naravn. In dokler ne bomo tega spreminili, bo tudi delegatski sistem šepal.

V imenu Občinske konference SZDL in tudi drugih družbenopolitičnih organizacij želim delovnim ljudem in občanom srečno, zdravo in predvsem uspešno 1989.»

Bruno Randl

Tekmovalni šport nazaduje

«Zastavljen program Občinske zveze za telesno kulturo smo sicer uresničili, čeprav smo na področju tekmovalnega športa nazadovali. V nekdanji paradni disciplini-rokometu nimamo ekipe, ki bi tekmovala v pomembnejši ligi. Zato v naslednjem letu načrtujemo več prav na tekmovalnem področju, rekreativna dejavnost pa naj bi se odvijala v sedanjem obsegu. Poleg pionirske rokometne šole za dekleta, ki že uspešno teče, bomo začeli s šolo tudi za fante. Tudi odbojko moramo vrniti na raven preteklih let. Razmah in sploh telesnokulturna dejavnost je bila in bo tudi v prihodnjem letu odvisna od razpoložljivih finančnih sredstev, ki jih vse bolj primanjkuje. Vse več je ponudb in želja za organizacijo pomembnejših tekmovalj, vendar brez pokroviteljev takšnih prireditev ne bo mogoče sprejemati. To tudi velja za konjeniški klub, ki želi organizirati državno prvenstvo. Športnikom želim v naslednjem letu predvsem zdravo in seveda tudi uspešno novo leto.»

Anka Krčmar

Složnost obrodi najzlahtnejše plodove

Leto je naokrog. O tem, kako je bilo težko in da nam drugo, novo, ne daje veliko obetov, danes ne bi.

Mi v Občinski matični knjižnici smo z opravljenim delom zadovoljni. Upamo, da tako tudi naši bralci in drugi, ki spremljajo in ocenjujejo naše delo. Seveda so bile tudi naše želje veliko večje od uresničenih, veliko nam jih je zamrlo ob pomanjkanju denarja, veliko smo jih uresničili z vašo pomočjo, predvsem z drobno voljo tistih, ki se zavedajo našega poslanstva. Tako smo kljub vsemu, kar nas je pestilo, namenili več kot tri stotine milijarde in pol za knjige, seveda z deležem Republiške kulturne skupnosti. Tako je med bralci naše knjižnice in šestih krajevnih več kot 1500 novih knjig.

Savinjski občan in drugi časopisi so vse leto objavljali sestavke o našem delu, predvsem o prireditvah, vsem se za pozornost najlepše zahvaljujemo, med njimi pa še posebno Ljubo Korberju.

Tudi danes izkoriščamo naklonjenost uredniškega odbora, saj se le tako lahko zahvalimo vsem, ki so nam v tem letu pomagali uresničevati načrte. Zahvaljujemo se MIK-u Prebold, OKZSMS Žalec, Juteksu Žalec, Hmezažu Žalec, Aeru Šempeter, Mladinski knjigi Žalec, Skupščini občine Žalec, Krajevni skupnosti Žalec, DPD Svobodi Žalec, Nami Žalec,

Glasbeni šoli Žalec in mnogim posameznikom, ki so nas pri delu spodbujali in nam pomagali.

Med največje letošnje pridobitve knjižnice gotovo sodi stalna razstava likovnih del, ki so nam jih podarili likovni umetniki, povezani z našo dolino. Razstava vzbuja pri obiskovalcih od drugod posebno pozornost. Dela pa so tudi lepo uokvirjena, za kar se zahvaljujemo Matjažu Arzenšku.

In načrti za prihodnje leto? Veliko jih je. Med njimi želimo pripraviti nekaj zanimivih prireditev in ponujajo izziv za pokrovitelje. Preden pa izrečemo tudi želje, kot je v navadi ob novem letu, pa nekaj novosti za bralce. Z mesecem oktobrom smo odpiralni čas knjižnice povečali od 20 na 51 tedensko. Tako je knjižnica prve tri dni v tednu odprta od 7.—18. ure, četrtek in petek od 7.—14. ure, vsako soboto (če ni na praznik) pa od 8.—12. ure.

Se to: na oddelku za mladino smo za starejše in mlajše bralce uredili kotička tujejezične, leposlovne literature za poglobljanje nemščine in angleščine. Tisti rek o znanju jezikov pa menda vsi poznamo, kaj ne?

In ker ob novem letu ne gre brez želja: Da bi vsi še naprej radi prihajali v knjižnico in prebrali veliko tepega, veselega, modrega in vsega, kar vam lepša življenje. Vse, ki še niste naši bralci, pa vabimo, da to postanete.»

Ivanka Brinovec

135-krat darovala kri

«Kot dolgoletna krvodajalka, kri sem dala 135-krat, vabim zdrave, naj tudi oni pridejo v naše vrste. S tem bodo dali svoj prispevek sočloveku, ki je potreben pomoči. Leto 1989 naj bo v znamenju miru, medsebojnega razumevanja in izboljševanja razmer doma in v svetu.»

Tomo Cviki

Radi bi obnovili dom Partizana

«V našem društvu delujejo sekcije odbojke, rokomet, airobiki, badmintona, rekreacije za člane in veteranke ter malega nogometa. Želje za prihodnje leto so velike, največja pa je, da bi končali z obnovitvijo doma Partizana. Tu bo tudi večja večnamenska dvorana, kjer bomo lahko poleg športnih prireditev priredili tudi razne druge.»

Jaka Jeršič

Kulturno življenje pestro

«Menim, da je bilo kulturno življenje na Polzeli v letu, ki se izteka, dovolj pestro. Naša Svoboda je s člani številnih sekcij, ki jih združuje, pripravila vrsto prireditev ob raznih priložnostih, pa tudi sicer. Sedaj naša dramska skupina pripravlja komedijo Petra Ustinova — Komaj do srednjih vej. Z njo se bomo prvič predstavili v začetku marca, upam, da bo našim zvestim in številnim gledalcem všeč. Tudi druge sekcije za prihajajoče leto pripravljajo zanimive programe prireditev.»

SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1989

želijo
Skupščina občine
Izvršni svet
Občinska konferenca SZDL
Občinska konferenca ZKS
Občinski odbor ZSB NOV
Občinski svet ZSS
Občinska konferenca ZSMS
Samoupravne interesne skupnosti
Uredništvo Savinjski občan

Žalec

NOVOLETNI OBISK PRI BOLNIKU

V LETU
1989
MORAMO....

UKRENIMO ŽE
NEKAJ KONKRET-
NEGA, SICER BO
PO NJEM!!

VI ŠOLNIKI PA
KAR MIR DAJTE,
DOVOLJ IMATE,
KREDO IN TABLO!!

STRINJAM SE,
MILAN!

SMO ZA
PLURALIZEM
SODOBNIH
ZDRAVIL

?

**GOSPO-
DARSTVO**

RAZVOJNE
ŠTUDIJE

PRESTRUK-
TURIRANJE
GOSPODAR.

NAGRAJE-
VANJE

TRGO-
VINA

KMETIJ-
STVO

TURIZEM
IN GOSTIN-
STVO

DROBNO
GOSPODAR.

R. Milan
12.88

Novoletne snežinke

● Namina Ženitev ni uspela. Vzroka ne vemo! Mor-da sinovi—tozdi ne poslušajo očeta?
 ● Produktivnost je tudi: naročanje analiz, sistemi-zacij, planov... toda ne v gospodarstvu!
 ● Naše gospodarstvo se vse bolj usmerja v izvoz. Če ne v drugem, se kaže to v tem, da je vse več naših di- rektorjev na službenih potovanjih v tujini.

● Če ne po drugem, se bodo nekateri zapisali zgodovini vsaj po nabavi službenih avtomobilov!

● Prizanesljivost očetov do hčera je znana. Ti včasih kaj radi za- tisnejo eno oko, če zaobidejo kakšen predpis, pa celo zamiže!
 ● Petrovčani, ne jezite se! Saj Savinjski magazin skrbi le za vaše zdravje. Znano je, da vegetarijanci žive dosti dlje in bolj zdravo. Če bo- ste še naprej vztrajali pri mesnici, si pa kar sami pripišite, če boste pre- hitro na začetku Žalca!
 ● STOR-asta MAN-j bi politika bila, bolj polna bi občinska malha bila!

● Ni važno kakšne so, temveč čigave so zeljne gla- ve, da so le dobro plačane, pa četudi potem od njih nih- če nič nima!

● Vse preveč jih je, ki so pozabili na pešačenje, si- cer bi bil za poravnavo družbenih obveznosti prodan tudi kakšen odvečen službeni avtomobil. Žalski malčki zato predlagajo: »Hodite peš, da bomo imeli streho nad gla- vo!«

● Savinjski občan je pa res dosleden: zapiše celo vsakega, ki pa- de s kolesa, atraktivnejše nesreče pa je treba poiskati v dnevnem časopisu. Pa da ne bo pomote: miličniki zapišejo prav vse!
 ● Žalski kulturni dom bi si moral nadeti novo ime. Predlagamo: Moj klobuk ima tri luknje...

● Žalec postaja vse bolj mednarodno mesto: Be- netkam z doževo palačo agroveleumov se je pridružil še Bangladeš. Mama mia; saj tu je še prava oaza, kjer se ob prikritih, prežečih pogledih, ob žvrgolenju kosa in obleta- vanju metulja napasejo oči in celo žejni in lačni poteše.

● Žalec krasita že dve mavrici: prva nad obvoznico, druga nad železno cesto, a kaj ko ni sonca, da bi pre- gnal črne grozeče oblake... problemov.

● Kaže, da žalskih gasilcev ne skrbi toliko seseda- nje njihovega doma, kot to, kdo hodi mimo njihovih štiri- kolesnih gasilskih lepotev, sicer jih ne bi zavarovali z mogočno kovinsko ograjo in zaklenjenim vhodom.

● Naši šolarji se bodo nekoč svojih šolskih klopi spomi- njali vsaj po grožnjah za štrajke, po prinašanju mila in toaletne- ga papirja.

● Kaj pomaga »cnockoutiranemu« sindikalni obliž, ko pa »šlosar« še nikoli ni rešil »tišlerja«.

● Če bi se vsi tako dosledno držali polne črte, bi zakonskih lukenj sploh ne bilo in bilo bi kot v pravljici!

● Gordijski prometni vozelj med Šempetrom in Žalcem bi bil razvozljan, če bi na tem odseku odprli no- vo mednarodno železniško postajo Zvonček. Z nje bi trupe evropskih turistov po obstoječih poljskih poteh razvažali zapravljički na ogled naših turističnih zna- menitosti in prometna varnost pri tem sploh ne bi bila ogrožena.

● Varčevalci Beogradske banke so za dan varčevanja za- man pričakovali čestitke svoje banke. Čemu takšna varčnost? Morda želi dokazati preudarnost ravnjanja z zaupanim denarjem, ali pa ji vsega pobere celjsko SRCE!

● Žalskemu »sončnemu hri- bu« ali »Beverly Hillsu« ni usoje- no, da bi zaživel v popolnem bliš- ču. Bogovi podzemlja so se raz- jezili in ga porinili navzdol...

● Na repertoarju letošnjega gledališkega abonmaja ni bilo sla- čenja gledalcev, zato takšno ne- zanimanje zanj. Moderatorji sed- me umetnosti pa že vedo, kaj imajo ljudje radi!

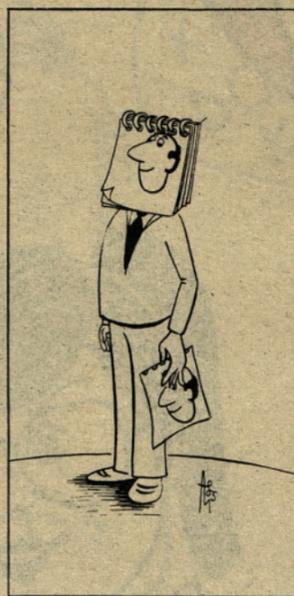
● Bo imel bioenergetik v žalskem hotelu dovolj energije, da bo tudi gostitelja ozdravil kro- nične izgube?

● Knjižice se vse bolj kopi- čijo na zavodu za zaposlovanje in na partiji! V obeh primerih se naj- bolj sekirajo vračitelji!

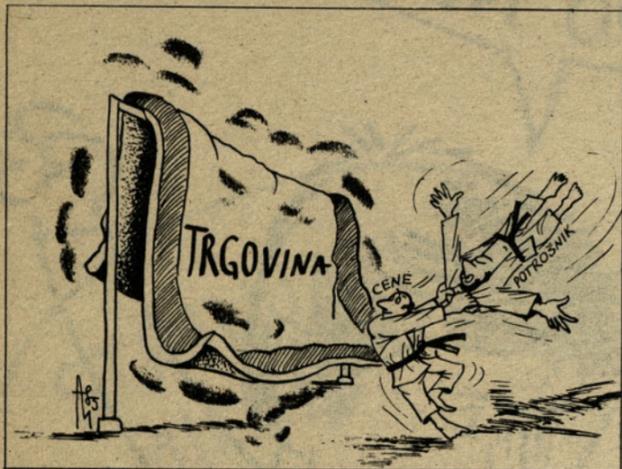
● Vsi tarnajo in kritizirajo, malih bogov je pa vedno več!

● Če do leta 1995 ne bo odločneža, ki bi udaril po mizi, bo na Polzeli in v Braslovčah iz vo- dovodnih pip, če bo sreča, le kap- ljalo!

● Čeprav gradbeniki tarnajo, da jim primanjkuje dela, so v Ingradu GO Žalec očitno dovolj zaposleni. Le kako si sicer lahko razlagamo to, da še sedaj niso uredili otroškega igrišča v Sose- ski V, ki so ga razdejali zaradi ob- novitvenih del na ravnih strehah. Morda pa čakajo, da bodo strehe še kdaj popravljali, saj je slišati, da tudi sedaj marsikomu še pri- curlja v stanovanje ob večjih nal- ikih.

Koledar mandatov

BREZ BESED

● Čim višji je stolček, tem bolje je na njem sedeti čisto pri miru, da je med tem, ko mandat teče, možnost padca čim manjša.
 ● Nova disciplina na tekmovanju upravnih delavcev v Črni gori: nastavljanje soda za pivo. Čestitamo za inovacijo!

● Izgradnje vrtca v Žalcu se niso lotili »ta pravi«, sicer bi že služil svojemu namenu ali pa bi bil osvetljen kot zvonik sredi fare.
 ● Obrtniki so svoj dom kar na tiho obnovili, da kdo ne bi kaj pre- več spraševal o kakovosti izdelave izvajalcev.
 ● Banke so do svojih varčevalcev kot matere, ko jim ti zaupajo svoj denar, in kot mačehe, ko jim morajo za to kaj priznati.

Izletnik Celje
 TOZD Turistična agencija
 z novim imenom ITA

IZLETNIKOVA TURISTIČNA AGENCIJA

želi vsem poslovnim sodelavcem in občanom

SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO!

V NOVO LETO Z NOVIM IMENOM IN Z NOVO KVALITETO!

*Za starega leta v Virštanj bom šel!
 Vso noč o dekletih in vincu bom pel!*

VINO ŠMARTNO

era

Hmezad
DO STROJNA
 TOZD PKM-DE PROIZVODNJA LESNIH IZDELKOV ŠEMPETER v S.D.

od 10. 12. 1988
 do 15. 01. 1989

NOVOLETNA PRODAJA POHIŠTVA s 25—50% popustom

— ugodna priložnost za prenovu starih oz. opre- mo novih stanovanj
 — primerno praktično darilo

Podrobnejše informacije na samem prodajnem mestu:

HMEZAD-PROIZVODNJA LESNIH IZDELKOV ŠEMPETER (BIVŠI LIK SAVINJA) tel.: 701-113

Poleg pohištva vam nudimo tudi nakup polizdelkov opuščenih programov po izjemno ugodnih cenah!

Ne zamudite enkratne priložnosti!

SILVESTROVANJE

HOTEL PREBOLD IN HOTEL ŽALEC:
 — silvestrovanje s slovesno večerjo in zajtrkom za okrepi- tev po najdaljši noči 140.000 din
 — vstopnina z aperiti- vom 60.000 din

RIBJA RESTAVRACIJA:
 silvestrovanje malo drugače — aperitiv, silvestrska večerja in ribji brodet za zajtrk 70.000 din

NOVOLETNI PLES
 HOTEL PREBOLD IN HOTEL ŽALEC 30.000 din

FOTO TONICA

Atelje za barvno in črno-belo fotografijo
 Žalec, Šlandrov trg 9
 Telefon: 063/712-252

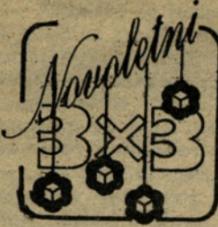
želi vsem bralcem Savinjskega občana srečno in uspešno novo 1989. leto in se še naprej priporoča.

NOVOLETNA NAGRADNA KRIŽANKA:

Rešitve nagradne novoletne križanke, katere pokrovitelj je PRIMEX — priporočje export iz Nove Gorice pošljite do 10. januarja 1989 na naslov uredništva s pripisom: Novoletna križanka. Žreb bo med pravnimi rešitvami reševalcem dodelili: 100.000 din, paket MIK Prebold, večerja za dve osebi v hotelu Golding Rubin, domače pecivo Golding-Zlato klasje.

A		AVTOR JANEZ KORENT	ORODJE ZA STIGANJE	ILIR. GIBANJE	PRIPAD. POSEBNIH ODDELKOV		TEROČINA V ŽILAH	GORA NA BOVŠKO KOTLINO	PORT OTOČJE V ATLANTIKU	VLEČENJE NITI IZ PLETENINE	KANADA NONTREAL	NADLEŽNE ŽUŽELKE	DRIAVA V EDA OB MEH. ZALIVU	TEPNI GLAČOL. NAČIN	PEVEC DARIAN	MESTO V ZAHOD. VABINJI (EDA)	ARTHUR			
KACJI GLAS		FR. SLIKAR AUGUSTE 9 (RIM)		KRAJŠE LIT. DELO	Ž. IME	ROČNOST, SPRETNOST	REKA NA ALASKI (NASA PISAVA)	UMRLI HRV. IGRAL (IVO) OSNOVNA HERA	ANTON NANUT DEL STOPALA		SODOBNI HRV. SLIKAR (OTON)	UMRLI ANGL. FILM IGRALCI (DAVID)								
VASTA PROJEK. TELESNA DRŽA		IVO UMEK DEL STOPALA		NEH. BAKET. (WERNER VON) REKA V JAR	ILJA ERENBURG ALFI, NIPIC		PISATELJ FLEMING ANTON VODNIK	PRIMOR. JED	POZIV, APEL ERBIJ											
FILANCIJA TOULOUSE		NADA ZRIMSEK PESNITEV	MALARIJA 3 MAZLICO VSAK 4 DAN	STAR BEOTIJEK AIDA KALAN	MEIČNO JARSTVO	FINSKA JEZERO		FR. FILOZOF (JEAN)	PESNIŠKA STOPICA	FRANCE VURNIK	NEBEŠKA ROSA VARNOD (ANGL.)	STAR. RUSKA PESNICA (MARINA)		BOŠ. BOOD	PRITOK RENA V ŠVICI					
OBOROŽEN SPOPAD BRÉAV		VOJAK PENOTNE ENOTE		NEKDANJI UGAND. DRŽAVNIK (IDI)	RAZTELE-TEVALEC			FR. KIPAR IN PESNIK (HANS)	VRHNI DEL POSODE	NOČNI METULJ SREBRO	STAR. FR. ALP STUČAR (JEAN-NOEL)		PREDSTOJ. SANOSTANA 17. TISK. AGENCIJA	VEH, STOLETJE	TRAČNICA Ljubk. Ž. IME					
NEVARNNA KOŽNA BOLEZEN		OČE	PRELAŠTO PLATNO	PIVSKI VZELIK	LOŠČILO	PREGLED. SEZNAM IZDELKOV	SL. PIŠEC (ARDO) LOVEC RAKOV	FRANC. ROZMAN AMERICI												
VITA PRIMEX		OZEK KONEC POLOTOKA	PLEČNA PIJACA DOBRA VOLJA	SODOBNI ILIROV KIRURŠKA STRGALKA		PRIMEX		DELEC MATERIJE ALBERT EINSTEIN	LESKOVAČ	RAJ, PARADIŽ	VRSTA POKRIVALA									
STANE SEVER		FRNIKOLA	HERILO POLJSKI DELAVEC	LI. NOČO-METAŠ (JANI)		REZISER KUROSAVA	HRV. PEVKA (DUNJA) SL. IGRALCI (BRANKO)	DELEK MATERIJE ALBERT EINSTEIN	EDVARD VEČKO RAJKO MITIČ	STAR. IT. POPEVKAR (TONY)	PRAZNO GOVDORJENJE JADRAN. OTOK	RIM. BOG LJUBEZNI		POTEZA PRI SANU SREBRN. PNOVICA	PRIPOVED. PESNITEV LIT. JUNAK BENDER					
REKA V FIRENCAM		PREDAL V BANENI BLAGAJNI		GR. ČRKA	IZRASTEM NA GLAVI ORIENT. SUKNO	RDEČAST PLANET STRUJA	REKA, KI TEČE SKOZI GRENOBLE	DEŽNIK PREDMET, REČ	DUŠE UNRLIH RILJANOV STOPNJA	OS. ZAJMEK VRSTA HAUSTA	VETRAJ-NOST (FIZ.)		ČLAN 17. ORGANIZ. V 19. ST.							
NEKD. ISRAEL. PRAENIR. (GOLDA)		NAJVIŠJA GORA ISTRÉ		MAJ. ZNAK ENAKOSTI	RDEČE BARVILO PUBLIC. VIDRAR TV APARAT	OCET	LIDIJA OSTERC	ANGL. SVETLO PIVO	KRAJ PRI KOPRU DRACO ŽUNTAR	DEHLE STAR. ČEŠK. ATLET (ERIL)	SRB. FILM. IGRALKA DINASTIJA ARAB. KALIFOV	NRAVO-SLOVEČ								
SLINAR		STARORIM. POZDRAV		REKA PAD	NAVJANJE POBUJ KOVINIA ZNAK (CI)	PLEVEL EDEN OD ČUTOV	KRAJ V SLOV. PRIMORJU	VLAĐO HAO JAN MESTO V INDIJI	ŠVED. FILM. REZISER (LINGNAR) CLARK	IGRALNA KARTA, KRIZ	OSEBA IZ BIBLIJE	JECULJA DELI KROŽNICE	PASHA BULDOBU PODOBNIN PISOV	PROPA-CANDNA IGRA	VOHALNI ORGAN	ODPRTA TELESNA POŠKODBA	TENIŠKI LOPAR	SL. GLED. IGRALKA (VERA)	DOLGA METALNA VRV Z TUJE ZANKO	RICHARD BURTON VRV Z TUJE M. IME
ZASVOJE-NEC Z ALKOHOLAM		NEH. FILM. IGRALCI (FRÖBE)		ANGL. FILM. IGRALCI (PETER)	DELNI PRAK	PRIMEX PREBIV. SZ	SPOKOJ-NOST PLATINA	NADŽ. POLITIK V 19. ST. (FERENC)	NEKD. ŠP. ENKLAVA V MAROKU	NEKDANJI UKROŽNI URAD		ODPRT AVTOBUS ZA TURIST. VOŽNJE	IGRALKA DOR RUDI VAVPOTIČ							

LOTO

ŠPORTNA NAPOVED 3 x 3 ŠPORTNA NAPOVED

LOTERIJA SLOVENIJE
Ljubljana, Trubarjeva 79 tel. hc. 061 318366

SREČNE

SREČNO 1989

Vabljeni v dom povištva Celje,
Zidanškova 10

in
Salon povištva
Titovo Velenje.

Cenjenim strankam želimo SREČNO NOVO LETO 1989.

HRANILNO KREDITNA SLUŽBA
KMETIJSTVA IN GOZDARSTVA
ŽALEC o. sub. o.

Ob bližajočih se praznikih ter novem letu 1989 želimo vsem našim varčevalcem, kreditojemalcem in poslovnim sodelavcem prijetno praznovanje, uspehov pri delu in dobro sodelovanje.

SIGMA ŽALEC

gradbeni elementi in montaža

zabukovica

delovnih uspehov, osebne sreče in zadovoljstva vam želimo v letu 1989

zavarovalna skupnost triglav n. sol. o., LJUBLJANA
OBMOČNA SKUPNOST CELJE, n. sol. o. — 63001 Celje, Mariborska cesta 1

se priporoča za sklepanje različnih oblik zavarovanj, ki nudijo skleniteljem popolno

GOSPODARSKO VARNOST!

Svoje usluge nudimo na sedežu delovne skupnosti v Celju, s krajevnimi zastopniki in predstavništvi:

VELENJE	telefon: 856-456	ŽELIMO SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1989.
ŽALEC	711-360	
ŠMARJE/Jelšah	821-010	
LAŠKO	730-855	
ŠENTJUR PRI CELJU	741-077	
SLOVENSKE KONJICE MOZIRJE	751-433 831-030	

OBILLO SREČE IN DELOVNIH USPEHOV V LETU 1989

OBRTNO ZDRUŽENJE ŽALEC

podjetje za urejanje voda
celje, škvarčeva 4

SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1989

Kemična, grafična in papirna industrija Celje

SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1989

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje

Srečno in uspešno NOVO LETO 1989

KONVARNIA CELJE
TOZD CESTE KANALIZACIJE
CELJE, LAVA 9

SREČNO NOVO LETO 1989

Žalec

Od 19. do 27. decembra potekajo prireditve v počastitev praznika krajevne skupnosti Žalec.

Zvrstilo so se in se še bodo kulturne in športne prireditve, svečana seja skupščine in družbenopolitičnih organizacij pa bo 23. decembra.

Sicer pa so letos v tej krajevni skupnosti usmerili vse sile v izgradnjo prepotrebne vrta. Brez varstva je namreč v tej krajevni skupnosti okrog 80 otrok, kaže pa, da bodo težave tudi v prihodnje, saj v samoupravni stanovanski skupnosti še načrtujejo gradnjo stanovanjskih blokov. V

Najpomembnejša naloga: vrtec

novem vrtcu, ki je zdaj v tretji fazi izgradnje, bo prostora za okoli 120 otrok, končali pa naj bi ga v prihodnjem letu. Denar zanj zbirajo v krajevni skupnosti s pomočjo krajevnega samoprispevka in s pomočjo združenega dela. Vendar zaradi težav v gospodarstvu denar priteka počasneje, kot so se prvotno dogovarjali.

Druga pomembna naloga v Žalcu je telefonija. Krajinjani Gotovalj, Ložnice in Škafarjevega hriba naj bi dobili v prihodnje 250 telefonskih priključkov. Dela bodo predvidoma zaključena spomladi, denar pa so prispevali naročniki in organizacije združenega dela.

Še za nekaj pridobitev so bogatejši letos v žalski krajevni skupnosti. To je npr. južna obvoznica, ki ima svoj pomen za celotno občino in gospodarstvo v celoti, prav tako je za gospodarstvo pomembna pridobitev nova tovarna Minerve na Ložnici.

V samem Žalcu pa so v letošnjem letu obnovili precej starih zgradb, komunalno so uredili precej ulic, jih preplastili in uredili odtoke meteornih voda ter kanalizacijo.

V prihodnjem letu ostaja med najpomembnejšimi nalogami dokončanje vrta, kanalizacija in posodobitev ceste proti Grižam J. B.

Polzela

Konec leta je tudi priložnost, ko radi potegnemo črto pod načrtovano, opravljeno in nedokončano delo. Tako so storili tudi v KS Polzela in predsednik skupščine KS Stanko Novak nam je o letošnjih uspehih in načrtih za prihodnje leto takole povedal:

»Na prvem mestu je izglasovanje podaljšanje samoprispevka, kar je osnova za uresničitev načrtov pri posodobitvi krajevne skupnosti. Izgradili smo parkirne prostore pri pokopališču, južno dovozno cesto, položili primarni cevovod pri izgradnji vodovoda Založe, kar predstavlja veliko uspešno akcijo, saj so izkope, polaganje in zasipanje cevovoda opravili krajinjani Založ sami. Posodobili smo nekaj krajših odsekov cest. Večletna želja krajanov na Polzeli za prodajalno plina se je izpolnila letos oktobra. Nekaj de-

Brez samoprispevka ne bi šlo

Stanko Novak

narja pa smo namenili za delovanje društev in organizacij. V na-

slednjem letu pa bi radi vsaj delno rešili problem pitne vode, ki se vleče že dvajset let. Z izgradnjo dveh pretočnih rezervoarjev in črpalnišča na vodovodu Založe—Andraž bodo krajinjani tega hribovitega predela naše KS končno dobili zdravo pitno vodo. Posodobili bi radi obvozno cesto Ločica—Breg in pa zgradili pločnik ob cesti Polzela—Breg, da bo pot delavcem v tovarno in otrokom v šolo varnejša. Priprave na te investicije že potekajo. Nekaj denarja bomo namenili tudi za posodobitev računalniških učnih pripomočkov na osnovni šoli, materialno pomoč bodo nudili društvom in organizacijam. Dom gasilcev in dom TVD Partizana pa sta odprti investiciji, potrebni širše pomoči.

TONE TAVČAR

Prebold

Novo leto si bo po izjavah predsednika KS Prebold po telefonsko lahko voščilo precej novih gospodinjstev. Že pred časom je bil opravljen strokovni inšpekcijski pregled kvalitete opravljenih del na tem omrežju. Tehnični pregled pa je bil izveden v drugi polovici meseca.

Delavci PTT Celje bodo tako še v tem letu pričeli priključevati prve nove telefonske naročnike na zgrajeno omrežje. Priključevanje bo potekalo po enakem vrstnem redu kot je potekala izgradnja primarnega omrežja. Tako bodo priključili v Kaplji vasi 38 telefonskih naročnikov, v Dolenji vasi 39, v

Novi telefonski priključki

zgoranjem Preboldu 53 in v Gornji vasi 23 novih telefonskih naročnikov. S tem bo dobilo nove telefonske priključke kar 80 % dosejaj prijavljenih naročnikov v Preboldu. S tem pa bo tudi realiziran program KS za leto 1988 po sklenjenem sporazumu med KS Prebold in PTT Celje. To pa pomeni, da je bil program realiziran v bo-rih osmih mesecih, kar kaže na dobro sodelovanje.

V KS pa se zavedajo, da s tem naloga še ni opravljena v celoti. Prav v tem času namreč potekajo pogovori o izgradnji tretje faze izgradnje telefonskega omrežja, ki pa zajema center Prebolda. V začetku prihodnjega leta pa načrtu-

jejo pogovor s PTT Trbovlje za izgradnjo telefonskega omrežja v Jezercah. To je v tistem delu Marija Reke, katerim zaradi prevleke oddaljenosti iz Prebolda ni mogoče zagotoviti dobrih zvez. S tem naj bi v prihodnjem letu v Marija Reki gradili telefonsko omrežje kar dve sorodni delovni organizaciji.

V KS se zavedajo, da bo program možno realizirati le z dobrim delom ter sodelovanjem krajanov in združenega dela v kraju, ki pa tudi samo potrebuje nove in boljše zveze s svetom, pravi Franc Kokovnik in samo potrdimo mu lahko.

D. Naraglav

Liboje

Koncem novembra so v Libojah izvenili zadnji napevi na 16. reviji domačih ansamblov. Skoraj 200 nastopajočih v 23 ansamblih iz vse Slovenije se je od občinstva, ki je tudi tokrat dvakrat zvesto prenapolnilo dvorano, poslovilo z znano in ponarodelo Od Celja do Žalca. Zavesa se je spustila, žarometi ugasnili, ansambli razšli, ljudje pa tudi. Do prihodnjega, 17. srečanja, ki bo predzadnje nedeljo novembra leta 1989!

Niso minili niti trije tedni po prireditvi, ko so se znova zbrali člani organizacijskega odbora ter ocenili revijo in že nakazali, kako naj bi v tem srečanju bilo v bodoče. Splošna ocena je dobra, saj so bili ansambli s svojo kvaliteto boljši kot lani. Razveseljivo je tudi to, da se je pojavila cela vrsta novih mladih ansamblov, ki so pomenili osvežitev revije in nakazali, da se za to zvrst glasbe ne gre bati.

Člani organizacijskega odbora

Nov projekt za revijo

pa so po sicer ugodni oceni revije že pristopili k novi celostni podobi bodočih revij. Obstaja predlog, ki ga bodo v naslednjih mesecih dodelali, vse pa v želji, da bi to srečanje postalo še boljše in še vabljivejše za ljudi. Izdajmo skrivnosti: obvezno že na prihodnji reviji ne bo nastopilo več kot petnajst skupin, med katerimi bodo vse iz žalske občine, s pogojem, da so ustrezno prijavljene pri ZKO. Njim pa bo organizator po lastnem izboru priključil še sedem ali osem skupin iz ostalih občin Žalca oz. krajev Slovenije in zamejstva. Za to posebej določena repertoarna skupina bo poskrbela, da bodo v Liboje prišli tisti, ki na tem področju resnično nekaj veljajo in znajo. To naj bi kolobarilo in tako bi vsako leto v Libojah videli tisto, kar je v danem trenutku najboljšo, najizvirnejšo in najprivlačnejšo. Ob repertoarni spremembi bo še nekaj drugih, vse pa v želji, da to zanimivo prireditev dvignejo iz odli-

čnosti na višjo stopnjo. In na zadnjem pogovoru po letošnji reviji je bil izrečen tudi predlog, da se začne s pripravami kasete, ki bi jo izdali ob jubilejni 20. reviji! Na njej naj bi se predstavili s po eno ali dvema melodijama tisti ansambli, ki stalno ali občasno nastopajo v Libojah in o njih tudi sicer govori-jo, njihove napeve prepevajo tam, kjer Liboje sicer niso. Sicer pa naj to in ostalo ostane skrivnost, pomembno je, da prizadevni amaterski člani organizacijskega odbora v Libojah delajo naprej.

To je redki primer, da odbor dela od revije do revije, ne pa samo nekaj trenutkov pred revijo. Vse bolj vključujejo tudi mlade, kajti »staremu« odboru bo sapa pošla pri jubileju, potem pa bi rad ob podobnih priložnostih sam poselel in dvorani in prislunih domačim vižam. To pomeni, da na mladih stoji svet, korenine pa so že dobro pognale!

TONE VRABL

Galicija

Srečali so se starejši krajinjani

Sredi decembra so v krajevni konferenci SZDL v sodelovanju z družbenopolitičnimi skupnostmi in organi krajevne skupnosti pripravili srečanje nad 70 let starih krajanov Galicije. Srečanje je bilo v domu Nine Pokorn. Za nekaj prijetnih trenutkov so poskrbeli šolarji obeh podružničnih šol. Prireditve so pomagali organizirati tudi člani obeh krajevnih organizacij Rdečega križa.

POMAGALI SO ...

Lani je Društvo za pomoč duševno prizadetim občine Žalec zaprosilo obrtnike, da po svojih močeh prispevajo sredstva za realizacijo njihovega programa,

vendar akcija ni obrodila željenih rezultatov.

Kljub težki gospodarski situaciji, pa so se nekateri posamezniki le odločili darovati drobtinico s svoje mize. Tako se posebno zahvaljujemo Francu Kekcu, Angelfu Čilčinskemu in

Marjanu Klincu za večje denarne zneske.

Nikoli ni prepozno, pravi lep slovenski pregovor, zato prosimo, da nam pomagate še naprej, da bodo zasvetile iskrice v žalostnih očeh tudi duševno prizadetim v Žalcu.

Danica Puncer

NEMOGOČE JE MOGOČE

Saj ni, da bi obsojali, a vsak, ki je doživel grozo večera v sredo, 23. nov. letos, ko je v kulturnem domu Žalec izvajala recital šansonov Vita Mavrič, si lahko zastavi vrsto vprašanj. Pred dobrimi tremi leti, ko smo v Žalcu odprli nov dom za kulturo lačne-meščane in ostale občane, je bila v dvorani gneča, na ustih pa mnogo obetavnih besed. Gneča je bila še kdaj: posebno ob gostovanju cen- neni glasbenih in gledaliških ansamblov, da ne omenjam »kvalitetnih« filmskih dobičkonosnih mi-zerij. Potem pa je prišla kmalu suša, ki je vse bolj neusmiljena. Or- ganizator programa pa si ves čas prizadeva zadovoljiti tudi okus zahtevnejših obiskovalcev, saj so nekateri med njimi včasih zelo glasni in pogrešajo kakovost. Za- gotovo so med njimi tudi taki, ve- čina pa se ob zahtevnejših pred- stavah skrjuje kot miši pred de- žjem. Dvorana ostaja prazna. In v dvorani s preko 400 sedeži doži- vlja grozo večera šest prisotnih po službeni neobvezni a moralni dolžnosti, štirje Vitini znanci iz Celja in natanko šest tistih Žalca- nov, ki so želeli imeti od večera to, kar je Vita sposobna dati. In je

tudi dala. Nikogar ni razočarala, kako pa je bila razočarana in prizadeta ona ...

Saj ni da bi obsojali ... A tudi vsakršno besedičenje o premajh- ni reklami je odveč in bi lahko te- mu nevidnemu občinstvu pripisali še slepoto in naglušnost. Zato tu- di ne morem soglašati s prispev- kom novinarja Vojka Zupanca v

eni izmed zadnjih številčk Novega tednika, ko razmišlja o slabem vpisu v gledališki abonma Žalec zaradi nekvalitetne penudbe. Nesmisel! Žalsko občinstvo odganja iz dvorane kvaliteta. Vse predstave, izbrane za abonma v sezoni 88/89, pa imajo uradno tako ugodno kritiko, da je slab vpis le logična posledica zgornjih raz- mišljanj.

Gledališki abonma Žalec

26. december 88, 9. januar 89

Lastnike abonmaja in ostale ljubitelje gledališča obveščamo, da si bodo lahko v **ponedeljek, 26. decembra**, ogledali letošnjo uspešnico iz SLG Celje: Brecht: OPERA ZA TRI GROŠE v režiji V. Moederdorferja. Predstava traja tri ure in štirideset minut, torej veliko več, kot smo vajeni. Doslej pa si jo je ogledalo že preko 2000 obiskovalcev.

Ponovno pa vas bomo povabili v gledališče že **9. januarja** prihodnje leto, ko bodo člani celjskega gledališča predstavili komedijo T. Peršaka PETER in PAVEL v režiji Francija Križaja. Cena vstopnic za izven:

OPERA ZA TRI GROŠE

PETER IN PAVEL

10.000.— din

7.000.— din

Jožica Ocvirk

Še o kulturnem dnevu v Preboldu

V zadnji številki Savinjskega občana je bil objavljen zapis o kulturnih dnevih, ki jih je organizirala Osnovna šola Slavko Šlander Prebold po vaseh. Informacija bi bila nepopolna, če ob tem ne bi omenili posebne izdaje šolskega glasila »Veseli veter«, ki so ga učenci šole izdali ob tem dnevu.

Izdali so vsebinsko zelo bogato glasilo! V poglavju »Kolo zgodovine se ne da ustaviti niti obrniti nazaj« so zapisali različna pričevanja o preteklosti posameznih vasi. Med drugim so zapisali pričevanje starejših, da je nekoč kuga pomorila v Šeščah večino vaščanov. Ostalo jih je le še šest. Pravijo, da je vas tako dobila svoje ime. Drugi učenec je opisal Grobljo, zapisal je, da je bila tu nekoč mitnica in da je baje na Kolenčevini prenočil Napoleon. Objavili so del rokopisa iz župnijske kronike, ki govori o cerkvi Sv. Magdalene na Homu. Zapisali so legende, ki so še danes poznane v Matkah, pod Homom. Ena izmed legend govori, da se je na Homu stalno prikazovala sv. Magdalena.

Svoj mir, da se ni več prikazala, je našla šele potem, ko so na griču zgradili cerkev. Druga legenda govori o zmaju, ki je v osrčju Mrzlice, tretja o zakleti kraljčini, ki živi na Golavi. Spremenjena je v kačo. Ta kača gre vsak večer iz Golave proti Savinji, zakletstvo bo zgubilo svojo moč, ko jo bo nekdo, ki jo bo srečal, poljubil. V Orli vasi je Nataša Kronovšek napravila anketo s lastnico stare Pevčeve hiše. Marsikaj izvemo o stari slovenski kmečki domačiji. N. pr. na vprašanje: »Povejte nam kaj značilnega za staro slovensko domačijo?« je lastnica Karla Kočvar odgovorila: »Za staro slovensko hišo je značilno, da zraven nje stoji lipa!« Tako so učenci predstavili šolski okoliš.

Pod gesli »Mojstri ne padajo z nebes« Kruha ne napravijo moka, marveč roka ... so pripravili »Poročilo s terena«. Učenci so napisali poročila, kako so bili sprejeti v posameznih vaseh, kaj so si ogledali, kaj so videli. Opisali so razstave, ki so jih pripravili, ugotovili so, da so bili v vseh vaseh lepo sprejeti, marsikaj

ni manjkal tudi jabolčnik.

Nemogoče je naštetih vso bogato vsebino glasila. Omenimo še intervju z najstarejšo vaščanko iz Gornje vasi Pavlo Privšek in intervju z najstarejšim krajanom iz Šešč Jakobom Žgankom. Jakob Žgank jim je pripovedoval, da je bil vojak med I. svetovno vojno in da se je boril za Koroško kot Majstrov borec. Opisoval jim je življenje med obema vojnama. Na vprašanje, kako so živeli kmetje med obema vojnama, je odgovoril: »Tako, kot sta hoteli letina in gospoda.« Spregovoril je o gojenju hmelja, pa tudi o vandrovcih in beračih, ki so včasih hodili po vaseh. Spominjal se je, da so včasih hodili v Žalec kar peš, čez Savinjo so se prepe- ljali s čolnom ali, če je bila voda majhna, peš čez kleč.

V glasilu najdemo zapise o posebnostih, ki so nekoč živeli v teh krajih, n. pr. o Špičkovem Tonu, ki je tudi pozimi hodil bos. Tudi glasilo je potrdilo smoter kulturnega dneva, učenci so prepričani, da so z roko v roki našli pot do mnogih src.

F. Ježovnik

Čebelarški kotiček

Mesec januar je res najbolj primeren čas za izobraževanje čebelarjev ter za popravilo panjev in pripomočkov. Predvsem naj bi se čebelarji čim bolj izobrazili o varoi in drugih boleznih, ki uničujejo čebele v dolini. Zato bomo v tej in naslednjih številkah Savinjskega občana poskušali podrobneje spregovoriti o varoi in drugih boleznih, tokrat pa le o nekaj splošnih ugotovitev in napotkov čebelarjem.

Mnogi čebelarji še vedno ne jemljejo dovolj resno klopno varoe, trdijo, da pri njih ni opaziti tega zajedavca oziroma da je komaj opazen. Toda takšno mišljenje je zmotno, kar se izkaže pogosto v poznem poletju, v avgustu in septembru, ko začne že masovno odmirati čebelje družine. Takrat je zaman vsaka dirka za vsemogočimi zdravili, ki so na voljo za plinjenje čebeljih družin proti zajedalcu varoe. Zajedalci in razni virusi so opravili svoje že v drugi polovici meseca julija in v prvi polovici avgusta. Rešitev močno okuženih čebeljih družin z varo in raznimi zdravili je možna

v drugi polovici junija in prvi polovici julija. Takrat, ko so čebelje družine na videz še zdrave, silno živahne in ko še pridno donašajo medecino in cvetni prah.

Razvoj varoe, virosov in drugih čebeljih boleznih je močno preprečevati z biološko in kemično metodo. Uporaba samo ene ali druge metode ne bo pripeljala do želenega uspeha. Do takšnih zaključkov so prišli v svetu številni strokovnjaki, biologi, kemiki in drugi.

Zato je zdaj v zimskih mesecih čas, da si čebelarji pridobimo ustrezno znanje o čebelah, varoi in drugih kužnih boleznih. Na voljo je precej literature, ki govori o zdravljenju čebel, kako se je poslužujemo, pa je drugo vprašanje. V svetu je zelo veliko čebelar- ske literature, strokovnjaki se zavedajo pomena čebel za razvoj kmetijskih kultur, za njihovo opreševanje, kar je še pomembnejše kot pa vrednost medu v prehrani. Pri nas, žal, čebela in čebelarji nismo deležni takšne pozornosti. V svetu razni strokovnjaki čebelar- skih, bioloških, kemičnih in drugih inštitutov kar tekmu-

jejo, kdo bo posredoval boljše in doslednejše ugotovitve in znanja o zatiranju varoe.

Kaj pa pri nas v Jugoslaviji? Nimamo niti enega samostojnega čebelarškega inštituta. Zahodna Nemčija ima npr. kar 20 čebelarških inštitutov. Zato se tudi odkrito ponašajo s svojim znanjem preko Apimondie v glasilu Apiact in petih svetovnih jezikih. Pri nas pa so težave z literaturo in predvsem s finančnimi sredstvi za delo strokovnjakov na področju čebelarstva. Zato naj bodo te uvodne misli opozorilo vsem, ki odločajo o bodočem razvoju čebelarstva in o izobraževanju čebelarjev, da so potrebna večja denarna sredstva za obnovo čebeljih družin. Kajti varoa iz leta v leto zahteva večji davek in že prihodnje leto se bomo mor- da srečevali s 50 %-nim uničenjem čebeljih družin.

Varoa torej resno ogroža čebele v naši dolini. Zato naj bo znanje organiziranih in ne- organiziranih čebelarjev čim večje, da bomo lahko uspešno zmanjšali izgube čebeljih družin. Vsem, ki boste tudi v prihodnjem letu poskušali po svojih močeh pomagati čebelarjem, vsem čebelarjem in drugim občanom želimo v občinski čebelarški zvezi veliko uspehov v letu 1989.

A. Rozman

Gimnastika tudi v Žalcu?

Šele po mnogih letih, kar obstaja telovadnica v sklopu nove osnovne šole Peter Sprajc-Jur v Žalcu, smo tudi po zaslugi aktivnega športnega delavca Adija Vidmajerja ugotovili, da imamo objekt, ki je primeren za osnovno športno-rekreativno dejavnost: telovadbo ali gimnastiko. V lepi telovadnici smo si namreč lahko v prvi polovici decembra 88 ogledali nastop najboljših jugoslovanskih gimnastičarjev od pionirjev in pionirk do članov za pokal gimnastike. Prišli so najboljši iz Slovenije ter nekaterih drugih krajev države, saj je to zahtevna panoga, s katero se ne ukvarja mnogo ljudi in žal zanjo tudi ni veliko denarja. So pa še kraji z zanesenjakmi, ki gojijo gimnastiko in ki so na srečanju tudi imeli največ uspeha. Taki so mladi športniki iz Ljubljane, Trbovelj in Maribora.

Ne bomo razmišljali o tem, kdo je bil najboljši. Bomo pa povedali svoje, da je žalostno, da je minilo toliko let, da smo ugotovili, da imamo objekt, kjer je možno prirediti tako zahtevno prireditev. Še več: da imamo objekt, ki je prav za to osnovno zvrst športne dejavnosti žal neizkoriščen, saj s celjskega območja, posebej pa žalske občine, niso imeli niti enega predstavnika. In drugo: ljudje to radi gledajo in zato se ne gre čuditi, da si je prireditelji skozi ves dan ogledalo več kot tisoč ljubiteljev gimnastike, kar je pri-

20. pokal gimnastike Jugoslavije 15. pionirski pokal Slovenije je odprl predsednik skupščine občine Zalec Ludvik Semprimožnik.

Mnenja o prireditvi:

Janez Motoh, predsednik gimnastične zveze Slovenije: »V našem projektu 2000 smo se odločili, da začnemo propagirati gimnastiko tudi izven glavnih centrov. Poskusili smo v Žalcu in uspeli. Pogoji so, treba je začeti samo delati!«

Adi Vidmajer: »Dobili smo zanimivo prireditev, ki smo jo lahko izpeljali v

odločili, da takšno prireditev pripravimo v Žalcu. Kolman zaradi poškodbe ni pokazal vsega, kar zna in zmore, razveseljivo pa je, da za njim prihaja vrsta mlajših, ki obetajo renesanso jugoslovanske gimnastike.«

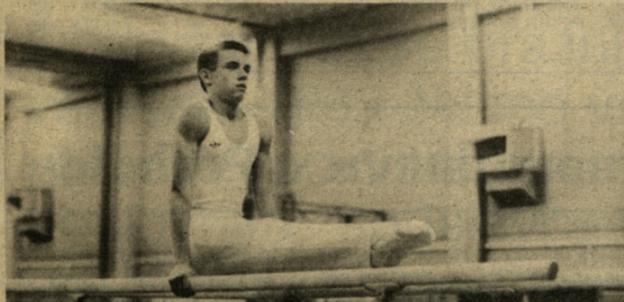
Lojze Kolman: »V Žalcu je bilo lepo nastopiti, saj je bilo vzdušje enkratno. Novo leto bom preživel s prijatelji, dva dni ne bom treniral, potem pa začnem bitko v novem olimpijskem ciklusu do Barcelone 92, ki je moj glavni cilj. Ob telovadbi, ki je sport v zaprtem prostoru, se ukvarjam še s atletiko, tekom v naravi in smučanjem, da si pljuča napolnim s svežim zrakom.«

Ludvik Semprimožnik, predsednik skupščine občine Zalec: »V zadnjem času smo imeli v Žalcu tri večje športne prireditve, med katerimi je zadnja, pokal gimnastike, najbolj uspela. Zdjaj moramo tudi mi začeti z delom, saj pogoje za to imamo.«

Zdravko Čas, ljubitelj gimnastike, ki je prireditev v Žalcu več ur podrobno spremljal: »Nekaj sobotnih ur sem preživel v telovadnici in ni mi žal, da sem videl vse tisto mojstrstvo, ki ga sicer lahko gledam v redkih televizijskih prenosih. Moja želja je, da tudi po tej prireditvi ne bi ostali samo dobri organizatorji, ampak da bi na prihodnji podobni prireditvi lahko pozdravili tudi v naši dolini kakšnega vzgojenega tekmovalca. Talenti so, treba jih je samo najti in z njimi začeti delati. Sicer pa je užitek gledati vse to, kar smo videli. Telovadba je osnova in to je treba upoštevati. Dober telovadec bo lahko postal tudi dober športnik v drugih športnih panogah. To ni novost, to je dokazana resnica.«

Pokal gimnastike 88 v Žalcu je za nami. Prireditev je uspela, pogoji so, zanimanje tudi, torej začenjamo delati tudi v domačih logih, da bo objekt bolj izkoriščen, kot je in ljudje sposobnejši, kot so.

TONE VRABL

Ali je to naš bodoči šampion?

Na posnetku je Peter Žibert iz Trbovelj, ki je osvojil drugo mesto. Vsi posnetki: T. TAVČAR

mer, ki ga v tem objektu na poznamo. In še dalje: v objektu so vsi priključki za orodje, ki jih zahteva gimnastika! Kaj še hočemo več! Hočemo! Tudi v tem okolju je treba začeti izkoriščati ta objekt, da bi čez leta dobili morda kakšnega vrhunskega gimnastičarja. Ne smemo se zadovoljiti samo s tem, da imamo objekt, kot smo se doslej, in z organizacijo, ampak moramo v njem nastopati tudi s svojimi najboljšimi predstavniki. Da se razumemo in na kratko: pogoje je treba oplemenititi z našim osnovnim delom, pa bomo še bolj zadovoljni, kot smo bili po tej prireditvi. Treba je zagotoviti možnost za delo v bazi, se vrniti k osnovnim prvinam in iz njih nadaljevati nadgradnjo do kvalitete.

prostoru, kjer so vsi priključki za postavitev zahtevnih telovadnih orodij. Zdjaj pričakujemo, da dobimo še eno meddržavno srečanje ali državno prvenstvo, seveda pa se zavedamo, da moramo tudi sami začeti z vzgojo tekmovalcev.«

Janez Brodnik, danes gimnastični sodnik, nekoč član odlične jugoslovanske ekipe, v kateri so poleg njega bili Cerar, Vrtič, Kersnič ter Celjana Küsel-in Šrot: »V Žalcu smo bili lepo sprejeti! Navajeni smo, da naše prireditve gleda okoli 20 do 30 gledalcev, tu jih je bilo skozi ves dan več kot 1000! Če nas bodo povabili, bomo še prišli.«

Jože Mešl, trener olimpijca Kolmana: »Mislim, da je prav, da smo se

Nastopilo je 52 najboljših telovadcev iz vse države.

40 let ŠD Savinjščan

S turnirja posameznikov ob 40. letnici ŠD Savinjščan

Foto: T. TAVČAR

Šahovsko društvo Savinjščan iz Šempetra praznuje letos 40. letnico obstoja. Osrednja slovesnost je bila v

petek, 9. decembra, v klubskih prostorih, kjer je zbranim najprej spregovoril predsednik ŠD Savinjščan Janko Vo-

šnjak, o 40-letnici pa je spregovoril podpredsednik društva Stane Skok, ki je bil tudi ustanovni član društva. Poudaril je, da je bil namen ustanovitve šahovskega društva za boljše organizirano igranje šaha v Savinjski dolini. Društvo je ob ustanovitvi štelu 22 igralcev, od katerih so še danes redni člani Lado Uratnik iz Braslovč, Viktor Božič s Polzele, Ciril Arh iz Celja in Stane Skok iz Prebolda. Takoj po ustanovitvi so se pričela razna tekmovanja in prireditve. Teh so pripravili na leto od 15 do 30. Med večje sodi živi šah, ki so ga izvedli kar trikrat, in sicer v Preboldu, Šempetru in Celju. Sodelovali so tudi na pomembnih šahovskih turnirjih. Tako so na festivalu šaha v Portorožu leta 1958 v skupini C zasedli prvo mesto, kar je bilo pravo presenečenje. Igrali so tudi v II. republiški ligi in na številnih turnirjih po Sloveniji. Igralni večeri so dobro obiskani, zato so, kot je v poročilu poudaril Stane Skok, več kot zadovoljni.

V imenu krajevne skupnosti je slovesnost pozdravil predsednik sveta KS Šempeter Viki Cilenšek, nato pa so pripravili turnir posameznikov. Sodelovalo je 19 igralcev, zmagal pa je Skok, pred Setnikarjem, Štormanom itd.

TONE TAVČAR

Memorial Ivana Podpečana—Anze

Namiznoteniška sekcija pri Partizanu Žalec je pripravila 1. tekmovanje v spomin na lani umrlega člana, odličnega športnika Ivana Podpečana-Anzo. Tekmovanja se je udeležilo 32 tekmovalcev, ki so v prejšnjih letih največ sodelovali s pokojnim Podpečanom. Zmagal je Krešimir Maras, član namiznoteniške sekcije pri ŠD Ingrad Celje, ki nastopa v 1. A republiški ligi. Tekmovanje, ki bo postalo tradicionalno, je odlično pripravila sekcija pri Partizanu Žalec pod vodstvom Heriča in prijateljev, tekmovanje si je ogledala tudi družina pokojnika, vsi pa so obiskali njegov grob in nanj položili cvetje.

Na posnetku Ljuba Korberja igralci na petih mizah med igro. TV

Gasilsko društvo Tešova z Vranskega ponuja morebitnim kupcem gradbeno barako, velikosti tri krat tri metre. Vse informacije so na voljo pri Ivanu Remicu, Tešova 8.

Za boljše počutje

Pri Partizanu v Preboldu so pripravili podoben načrt dela skozi zimske mesece v veliki in mali telovadnici osnovne šole, kjer želijo v najrazličnejše aktivnosti privabiti čimveč krajanov od 1. razreda osnovne šole do veteranov. Delovni program zajema popoldneve od ponedeljka do petka, medtem ko sta sobota in nedelja prosti oz. namenjena družinski ali kakšni drugi rekreaciji. Razporeditev vaj po dnevih je naslednja:

ponedeljek: od 18.—19.30 — mlajše članice in od 19.—20.30 v mali telovadnici starejše članice;

torek: od 15.30—17.00 ure — košarka, kadeti, od 17.00 do 19.00 ure rekreacija za sindikat Gradnje ter od 19.00 do 20.30 starejši člani, nad štindeset let;

sreda: od 15.30 do 17.00 ure — rekreacija za pionirje od 5.—8. razreda osnovne šole, od 17.00—19.00 ure pa rekreacija za mladince do 27 let in od 19.00 ure —20.30 — košarka, člani, ter aerobika za članice v mali telovadnici; **četrtak**: 15.30—17.00 ure — košarka, kadeti, od 17.00—19.00 ure rekreacija športno društvo Šešče — Matke in od 19.00—22.30 — mlajši člani, od 27 do 40 let;

petek: od 16.00 ure — 17.15 — rekreacija, pionirji, od 17.15—19.00 ure rezerviran čas za košarkarske tekme in od 19.00—21.00 ure rezervirano za rekreacijo sindikata Tekstilne tovarne Prebold. TV

Skladno s sklepom 3. seje izvršnega odbora Partizana Prebold razpisujemo

NATEČAJ

za zbiranje ponudb za oddajo bazena v najem

V najem ponujamo:

- bazen
- gostinski lokal
- nadstrešek
- del garderob in sanitarije.

Od ponudnikov pričakujemo, da bodo zagotovili obratovanje bazena v poletni sezoni in celoletno obratovanje gostinskega lokala ter da bodo pripravljene sodelovati z ostalimi nosilci turizma v kraju.

Ponudbe pošljite do konca januarja 1989 pod šifro na naslov:

TVD Partizan Prebold (za bazen). O ponudbah bo odločala posebna komisija na osnovi sprejetih kriterijev. Ogled objektov je možen vsak dan, podrobnejše informacije lahko dobite po telefonu 063/723-066. Izid natečaja bo objavljen v vseh glasilih, kjer bo natečaj objavljen.

jože janežič

Skupina obrtnikov v OBRTNI CONI ŽALEC se zahvaljuje cenjenim strankam za izkazano zaupanje v poslovnem letu 1988 in želi

SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1989

Istočasno vabi na prihod

DEDKA MRAZA

v torek, dne 27. decembra, ob 15.30 obrtni con.

Brezplačna obdaritev otrok do 10. leta!

PRODAJA NA DROBNO / SADJE — ZELENJAVA

Slavica - Jona Ulaga

PEKARNA—SLAŠČIČARNA ROMAN BRGLEZ

VRANSKO 17, ŽALEC, Sošeska V
☎ 063/724-104, 712-105

lesnina

podčrtano z rumeno

— kavč garnitura MIRJANA (kavč, dva fotelja in tabure)	1.360.800
— kavč MIRJANA	595.350
— klasična sedežna garnitura ANA II. vrsta (napaka v blagu) — 45% popust ob nakupu z gotovino	1.409.703
— kotna garnitura ANA II. vrsta — 45%-ni popust ob nakupu z gotovino	1.807.312
— program LESNE slovenj gradec 30%-ni popust do konca januarja 1989	

SREČNO IN USPEŠNO 1989. LETO

Ana

lesna slovenj gradec

Dober start v slovenskih ligah

Šahisti drugi, uspešni odbojkarji in kegljači

V Postojni je bilo 42. republiško ekipno prvenstvo v šahu, kjer so sodelovali tudi šahisti iz Žalca. Ekipa šahistov Žalca je osvojila odlično drugo mesto, kar je velik uspeh. Za ekipo Žalca sta nastopila tudi nekdanji član Marjan Črepan in Matjaž Mikec iz Celja. Uspešno pa nastopajo v slovenski odbojarski ligi tudi šem-

petrski odbojkarji. V zadnjih dveh kohli so najprej doma premagali Stavbar ml. gladko 3:0, nato pa v gosteh ekipo Celja z enakim rezultatom. Končalo pa se je tekmovalje v II. republiški odbojarski ligi za člane, kjer je ekipa Braslovč osvojila prvo mesto, ekipa Šempetra II. pa je bila četrta.

T. TAVČAR

Obojkarji Partizana Šempeter stoje od leve proti desni: Dvornik, Murgelj, Kladnik, J. Dimec, D. Dimec, Mestnik, Pulko — tehnični vodja; čepe: Božič, Čilenšek, Prisljan — trener, Šlogar in Kugler.

Foto: TONE TAVČAR

Za vsakogar nekaj

Razgibajmo življenje

Vadba v zimskem času mora biti v telovadnici dosegljiva slehernemu občanu.

S pravilnimi programi vadbe dosežemo to, kar je za posamezno starostno skupino najbolj pomembno in učinkovito.

Že v klasični telovadnici je mogoče z malo iznajdljivosti in dobre volje zadostiti vsem potrebam. Včasih zadostuje že vrsto napotkov za treniranje doma, tako glede jutranje gimnastike kot na delovnem mestu.

Z rekreativno vadbo v telovadnici lahko ugodno vplivamo na posamezne mišice, vezi in sklepe, manj pa dosežemo za krepitev nekaterih drugih pomembnih organov, kot na primer srca, ožilja, dihal...

Tako rekreacija v telovadnici poteka predvsem v zimskem času ali zelo slabem vremenu. Še vedno pa je potrebno poudarjati vadbo v naravi: tek, kolesarjenje, plavanje. Ženskam je v telovadnici največkrat edina oblika športnega udejstvovanja vadba. Mnogim je glavno motivacijsko sredstvo uravnavanje telesne teže ali kratko rečeno, mnoge žene žele le shujšati. Vse to pa je izredno težko doseči le z vadbo v telovadnici.

Vadba v telovadnicah se mora odvijati po programu, katerega pripravi vodnik za posamezne starostne skupine. Tudi v telovadnici se lahko dogajajo nepravilnosti, ki so lahko še kako škodljive, če »dozirane« vaje presega zmoglosti udeležencev ali celo posameznika.

Zato je načrtno in dobro delo še kako pomembno. V naši občini so možnosti zimske vadbe v telovadnici zelo dobre, saj imamo telovadnice že skoraj v sleherni krajevni skupnosti, kjer prav tako delajo društva Partizan. Naštetimo le nekaj delovnih centrov za športno rekreacijo v zimskem času: Žalec, Petrovče, Griže, Prebold, Vransko, Šempeter, Polzela, Braslovče in Vinska gora.

Prepričan sem, da imajo vsi navedeni centri tudi dobro opremo, kar omogoča, da se vadba odvija brezhibno, kar je seveda odvisno tudi od kadra, ki vodi rekreativni del vadbe.

OBČINSKA RAZISKOVALNA SKUPNOST ŽALEC

objavlja razpis

»Mladi raziskovalec«

Na razpis se lahko prijavijo raziskovalna dela in naloge mladine. Namen razpisa je spodbujati mladino k raziskovalnemu delu in ustvarjanju inovacij.

Na razpis se lahko prijavijo:

- učenci osnovnih šol občine Žalec,
- ostala mladina občine Žalec, ki obiskuje srednje šole in fakultete kjerkoli v SFRJ.

Raziskovalna dela in inovacije lahko prijavijo posamezniki, skupine ali krožki. Poročilo o raziskavi ali inovaciji mora biti tipkano, metodološko urejeno, z opisom dela, rezultati ter diskusijo ali predstavitevjo izdelka. Ocenjevali bomo pomembnost, koristnost in izvirnost prijavljenih nalog. Naloge, ki ustrezajo kriterijem raziskovalnega dela bomo primerno nagradili. Zahtevnejše naloge bomo na predlog komisije delno sofinancirali.

Rok za prijavo nalog je 31. 3. 1989, nagrade bodo podeljene ob dnevu mladih raziskovalcev občine Žalec. Prijave pošljite na občinsko raziskovalno skupnost.

OBČINSKA RAZISKOVALNA SKUPNOST ŽALEC

Na osnovi 8. in 11. člena SAS o temeljih plana za obdobje 1986-90 objavljamo

RAZPIS

za občinski raziskovalni program za leto 1989

1. Za raziskave, ki obravnavajo občinske probleme (s področja gospodarske, prostorske in socialne problematike)
2. Za raziskave, ki obsegajo skupne medobčinske oz. regijske probleme (problematika okolja).
3. Razvojno-raziskovalne naloge, ki obravnavajo razvojno problematiko prestrukturiranja žalskega gospodarstva in sicer:
 - dolgoročne raziskave novih proizvodnih usmeritev,
 - uporabne raziskave za izboljšanje tehnologije, ki bodo rezultate dajale v tekočem srednjeročnem obdobju,
 - razvojne naloge, ki predstavljajo prenovo raziskovalnih delovnih pogojev v praksi.

Naloge pod 1. točko sofinancira Občinska raziskovalna skupnost do višine 70 %, naloge pod 2. točko do višine 40 % in naloge pod 3. točko 30 %.

Rok za prijavo je 25. 1. 1989. Prijave pošljite na skupne službe SIS Žalec.

Planinstvo — telesna kultura za vsakogar

Odgovor

Malo je ljudi, ki se večkrat radi razpišejo o planinstvu, zato smo vedno trdili, da je dobro, da imamo nekoga, ki se razpiše na dolgo in široko ter seznanja občane o aktivnosti, ki je v naši občini razširjena (planinstvo), množična, kot le malo kje v Sloveniji.

Tovariš Ježovnik, moram ti odgovoriti na prispevek, ki je bil objavljen v novembrski številki Savinjskega občana. Prvič, naj te popravim, da to poročilo ni bilo poročilo sveta za telesno kulturo pri OK SZDL, ampak je to bilo 9-mesečno poročilo ZTKO občine Žalec, s katerim je bil na tej seji seznanjen svet za TK pri OK SZDL.

Drugič, člani sveta so sami znani telesnokulturni delavci iz občine Žalec (tudi dobri planinci),

ki planinstvo in delo planinskih delavcev še kako dobro poznajo. So tudi sami amaterski delavci na telesnokulturnem področju.

Tretjič, prepričan sem, da je bilo planinstvo vedno pravočasno in dobro obravnavano na vseh telesnokulturnih organih ter dobro ocenjeno. Planinstvu je bilo dano tudi pravo (visoko) mesto financiranja te dejavnosti v občini.

Zato, tovariš Ježovnik, sodim, da si neopravičeno kritiziral svet za TK pri OK SZDL, kakor tudi članstvo tega telesa.

Upam, da boš še naprej tako vestno pisal o planinstvu ter realno ocenjeval tudi druge športno-rekreativne dejavnike v občini.

Planinski srečno v letu 1989.

Predsednik
Sveta za TK pri
OK SZDL Žalec
Adi Vidmajer

Na kegljišču veliko novega

Na kegljišču Hmezada v Žalcu je in bo veliko novega. Po burni debati o ukinitvi kegljišča in postavitvi avtomatov so začeli z obnavljanjem spodnjih prostorov, kjer naj bi že v kratkem le postavili te avtomate, zraven pa postavili tudi gostišče, ki je zdaj ob zgornjem kegljišču. To je verjetno zahvala tistih, ki jim je spodletel »zgorjni« namen, ki ga bodo zdaj poskušali realizirati s »spodnjim«. Kdor zna pa zna! In v Žalcu so takšni!

Ob spreminjanju notranjosti stavbe pa so začeli s tekmovalnim člani kegljaškega kluba Hmezad v moški in ženski konkurenci. Moški nastopajo v 1. ligi in so v prvih dveh kohli nastopili doma. Najprej so izgubili z eno najboljših slovenskih ekip — s Triglavom iz Kranja, nato pa v lokal-

nem derbiju za 242 kegljev premagali EMO iz Celja. V tem dvoboju je bil najboljši domačin Lešnik, ki je podrl 897 kegljev. Po dveh kohli so Žalčani v sredini lestvice, že v soboto pa gostujejo pri vodeči ekipi Donit. Po prvih dveh nastopih pa smo lahko optimisti in upamo, da bo ekipa zmogla toliko moči, da bo ostala v ligi, to pa pomeni med osmimi najboljšimi slovenskimi ekipami.

Nekoliko slabše je startala ženska ekipa Hmezada v 2. republiški ligi — vzhod, kajti v 1. kolu je doma izgubila z Miklavžem, v 2. pa ni prišlo do srečanja s Šentjurjem, ki ni imel potrjenih registracij.

Na kegljišču Hmezada v Žalcu bo 24. decembra tradicionalni turnir ekip v počastitev dneva oboroženih sil 22. decembra. TV

SILVESTROVANJE

Vse, ki žele novo leto dočakati v družbi ansambla MIX-MAX in s humoristom v kino dvorani Šempeter, vabi mladinska organizacija Šempeter na veselo SILVESTROVANJE
Cena: 50.000 din, informacije: Mesnica Šempeter (701-320)

OPRAVIČILO

Ana PLOHL, Gotovlje 154/a, se javno opravičujem za izrečene besede tovarišici Fridi MARINIČ iz Gotovelj 154/a.

SERVIS HLADILNIH NAPRAV!

Generalna popravila vseh znamk hladilnih skrinj, omar in hladilnikov. Menjava izolacije na skrinjah, ki točijo in ledenijo, s 3-letno garancijo.

Baumkirhen,
Badovinčeva 8, Laško
tel.: (063) 25-692

Izolacije servis zamrzovalnikov

Po več letih delovanja izolacija vašega zamrzovalnika dotraja. Zamrzovalnik začne točiti, rositi in od zunaj ledeneti. Kvalitetno in z garancijo vam napako odpravi servis zamrzovalnikov Pajek Viktor, telefon (062) 305-150 ali 413-606.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage sestre in tete

MARIJE ŽILNIK iz Trnave

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste jo obiskovali v času njene boleznin in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Iskrena hvala osebu Doma oskrbovancev Polzela, posebno gospe Anki, gospodu Piklu za opravljen obred, govorniku, pevčemu ter TT Prebold.

Posebna hvala sosedu Fani in nečakinji za njuno požrtvovalno delo.

Žalujoča: sestra Frančiška in brat Ivan z družino

In je z dušo romalo življenje. Kam me vodiš, jo je vprašalo? Ona ni čakala na vstajenje in življenje je ugašalo... (Kosovel)

V SPOMIN

28. decembra bo minilo leto dni, ko nas je za vedno zapustil naš dragi mož in oče

BRUNO GOROČEVŠEK

Hvala vsem, ki se ga spominjate in vam korak zastane ob njegovem grobu.

Njegovi: Helena, Mojca in Jure

do-komunala-p.o. žalec nade čilenšek 5

Občanom, delovnim ljudem in poslovnim sodelavcem ključemo SREČNO 1989!

Dežurstvo na vodovodu

Dežurni monter za popravilo okvar na glavnih vodih:

od 26. 12. 1988 do 2. 1. 1989 — Vlado Šuper, Vel. Pirešica 5/e

od 2. 1. 1989 do 9. 1. 1989 — Tone Jager, Prebold 62/a

od 9. 1. 1989 do 16. 1. 1989 — Jakob Olip, Pongrac 21

od 16. 1. 1988 do 23. 1. 1989 — Bogdan Pantner, Polzela 208

od 23. 1. 1989 do 30. 1. 1989 — Marko Dolinar, Griže 35

Gpomba: Dežurni se nahaja v DO Komunala od 12. do 12.30 le v času prostih dni (sobota, nedelja, praznik), ob delavnikih popoldne pa je doma. Spročila lahko oddate tudi v nabiralnik pri vhodu DO Komunala.

ZAHVALA
Ob boleči izgubi drage mame, stare mame in babice

TEREZIJSKE GODLER iz Migojnic

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje ter tako številno spremstvo na njeni zadnji poti.

Iskrena hvala govorniku KS Griže za tople poslovilne besede, OZB, pevčemu iz Petrovč ter duhovniku za opravljen obred.

Vsi njeni!

ZAHVALA
Ob smrti našega dragega očeta

FRANCA TKAVCA

se zahvaljujemo vsem znancem, prijateljem in sorodnikom za darovano cvetje in vence, za izrečeno sožalje ter za spremstvo na njegovi zadnji poti.

Hvala GD Vel. Pirešica, DU Žalec, duhovniku za opravljen obred ter govorniku Ašenbergerju za poslovilne besede.

Posebna hvala družinam Vengust, Podbornik, Žibret, Cokan, Obreza ter sodelavcem Gradnje v Latkovi vasi in kovinskem obratu za nesebično pomoč.

Sin Franci z družino

ZAHVALA
Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in starega očeta

JOŽETA ŠTORMANA z Brega pri Polzeli

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, sosedom in prijateljem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, izrazili sožalje in darovali cvetje.

Zahvaljujemo se sodelavcem Zdravstvenega doma Žalec in Tovarne nogavic Polzela, govorniku, pevskemu zboru ter duhovniku za opravljen obred.

Posebno se zahvaljujemo osebu gastroenterološkega oddelka ter zdravnikoma dr. Matjaževi in dr. Cukjatiju za vso skrb v času njegove bolezni.

Žalujoči: žena Marija in hčerka Jožica z družino

ZAHVALA
Ob boleči izgubi našega dragega očeta

IVANA FALETA iz Pariželj

se vsem zahvaljujemo za izraze sožalja, posebno zdravnikom in strežnemu osebu bolnišnice Topolšica, ki so mu lajšali trpljenje v zadnjih dneh. Hvala vsem, ki so nam v težkih dneh pomagali, govorniku Francu Mahorju, Ignacu Krivcu in Rudiju Žoharju za poslovilne besede ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti in njegov grob zasuli s cvetjem ali darovali v dobrodelne namene.

Hvala GD Parižlje-Topovlje, pevskemu zboru iz Braslovč in duhovniku za opravljen obred. Hvala tudi tistim, ki ste z mislijo počastili spomin nanj.

Žena Terezija, hčerke: ... družin: (063) 714-155

service

Iz miličnikove beležnice

Prometne nezgode

Dne 13. novembra je ob 16.20 v križišču na žalski obvoznici t. j. Ulice heroja Staneta in lokalno cesto za Ložnico voznik oseb. avtomobila CE 193-467 Milenko PIPUŠ (52 let) iz Titovega Velenja pri zavijanju v levo izsilil prednost vozniku os. avtomobila MB 261-940 Kiri KOSEVSKEMU, ki je vozil naravnost. V trčenju so bili hudo poškodovani voznik Kosevski in njegovi sopotniki: Šarlotte Kosevski, Aleks Kolar-Kosevski in Ivanka Risa, laže pa sta bila poškodovana voznik Pipuš in njegova sopotnica Hermina Pipuš.

Dne 14. novembra je okoli druge ure zjutraj na regionalni ceste v Letušu zaradi neprimerne hitrosti 23-letni voznik osebnega avtomobila CE 228-568 Edi URATNIK iz Braslovč zapeljal s ceste in trčil v drevo. Pri tem je bil voznik laže poškodovan, sopotnica Helena BANKO pa hudo.

Dne 17. novembra je ob 15. uri na žalski obvoznici v križišču za Gotovlje voznik kolesa z motorjem Bojan ŠTORMAN (37 let) izsiljeval prednost vozniku osebnega avtomobila avstrijske registracije Aloisu Newwirthu, ki je motorista zbil po cestišču in se je pri tem hujše poškodoval.

Dne 19. novembra je bila ob 12.30 v prometni nesreči na lokalni cesti pred Letušem poškodovana 8-letna Tanja DROFELNIK iz Letuša. Deklica je počasi tekla po levi strani proti Letušu. Nasprotni ji je pripeljal voznik traktorja, ki je deklico pravilno obšel, takoj zatem pa je deklica stekla na desno stran ceste in to v trenutku, ko je po njej pripeljal voznik os. avtomobila CE 198-398 Martin MOŠMONDOR, ki je deklico zbil in je ta hudo poškodovana obležala na travniku.

Kazniva dejanja

Dne 15. novembra je okoli 12.30 v naselju Stropnik 65-letni G. P. v vinjenosti s kolo poškodoval soseda Staneta ŽUNTARJA, ki je moral zaradi poškodb v bolnišnico, vinjenega G. P. pa so miličniki do streznitve pridržali na postaji Milice.

V noči na 17. november je bilo vlomljeno v gostišče Fervega v Vel. Pirešici. Storilec je v lokal vlomil skozi vhodna vrata in iz notranjosti odnesel predvsem žgano pijačo, kavo in cigarete. Hrati je bilo vlomljeno tudi v osebni avtomobil Franca KNEZA, ki je bil parkiran pred gostiščem, iz katerega je storilec odnesel denarnico s 180 tisočaki.

To noč je bilo vlomljeno tudi v bivalni kontejner v bližini odlagališča odpadkov v Ložnici, last DO Komunala Celje, iz katerega je storilec ukradel električni radiator in več viličastih ključev. Bogdanu ŠALEJU iz Dobriše vasi 3/a pa je to noč storilec iz osebnega avtomobila, parkiranega v Dobriši vasi, odnesel avtoradiokasetofon znamke AUDIO Ton CCR 401, tovarniške številke 30000459.

V času od 18. novembra do 4. decembra je bil Albin KUCHAR s Polzele 83 okraden za več zlatih prstanov, obeskov in verižico.

V času od 10. do 24. novembra je bilo vlomljeno v stanovanjsko hišo Ivanke PLEŠNIK v Vinski gori 19/b, od koder je neznan storilec odnesel telefonski aparat, kotno brusilko, električni vrtalni stroj in varilni aparat.

Na oddelku konfekcije v veleblagovnici Nama so 24. novembra prodajalci zalotili pri kraji oblačil 15-letno E. K. iz Žalca in jo zadržali do prihoda miličnikov, ki so jo nato ovdarili na Temeljno javno tožilstvo v Celju.

Dne 25. novembra je bilo v dopoldanskem času med 6. in 15. uro vlomljeno v stanovanjsko hišo družine Sovinc v Dolenji vasi 87, kjer je storilec prostore preiskal, odnesel pa ni ničesar.

V času od 20. do 26. novembra je bila Alojziji RIZMAL iz stanovanjske hiše v Doberteši vasi 53/b ukradena zlatina.

V noči na 28. november je bilo vlomljeno v garažo Janeza JELENA s Ponikve 14, od koder je storilec odnesel motorno žago in električni spajkalnik.

V času od 26. novembra do 2. decembra je bilo vlomljeno v prostore osnovne šole v Šempetru, kjer je storilec prišel v objekt skozi priprto okno v pritličju in odnesel radiokasetofon.

Dne 5. decembra se je okoli 13.20 vinjeni 58-letni B. Z. iz Žalca v bifeju doma upokojencev spril z natararico, ki ga je opozorila na dostojno vedenje, a je ta potegnil iz žepa kuhinjski nož in jo z njim napadel. K sreči jo je laže poškodoval, a ga bodo miličniki kljub temu za dejanje ovdarili na TJT Celje.

V noči na 9. december sta bili Zlatki ŠKOLNIK na Polzeli 207 ukradeni z osebnega avtomobila, parkiranega pred stanovanjskim blokom, obe prednji kolesi.

Glede na to, da je na našem območju vse več vlomov v stanovanjske hiše, od koder storilci odnašajo predvsem zlatino, delavci postaje Milice Žalec opozarjajo občane na ustrezno družbeno in samozadržano obnašanje. Pozorni naj bodo predvsem na sumljiva zadrževanja neznancev v bližini stanovanjskih objektov ali na obiske brez pravega vzroka, kjer storilci preverjajo zaščitenost in založenost za vlomilske podvige.

**ZLATARSTVO
KRAGL
ŽALEC**

*tradicija
treh
generacij*

**SREČNO
1989**

**SAVINJSKI MAGAZIN
ŽALEC**

za vsakogar nekaj

*
*
*
*
*

Našim kupcem želimo obilo sreče in zadovoljstva v letu 1989

ter priporočamo obisk naših prodajal in noveletnega sejma v Žalcu!

SIP STROJNA INDUSTRIJA, n. sol. o.
63311 ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

PRIHRANITE SI ČAS IN DENAR!

NOVOLETNO DARILLO ZA VAS IZ SIP-a

- novoletni do 20% popust za SIP kmetijske stroje pri gotovinskem plačilu
- dinarska prodaja uvoženih BCS in Pöttinger strojev
- možnost trimesečnega brezobrestnega obročnega odplačevanja
- zajamčene cene in rok dobave ter brezplačni prevoz

Podrobnejše informacije pri vašem prodajalcu ali direktno v SIP-u na telefon 063/701-511, 701-424

SREČNO V NOVO LETO S SIP KMETIJSKIMI STROJI!

JUGOBANKA
LJUBLJANA

Agencija Žalec

v Nami, Titov trg 2
telefon: 711-202

Pri nas lahko uredite vse vrste bančnih poslov v zvezi s tekočimi računi, plačilom stalnih mesečnih obveznosti, prejemanjem pokojnin, z različnimi načini dinarskega in deviznega varčevanja, vodenjem žiro računov in menjavo tujih plačilnih sredstev. Morda potrebujete le strokoven nasvet ali želite poenostaviti svoje denarno poslovanje? Predlagamo, da nas obiščete. Skupaj bomo poiskali za vas najboljšo rešitev, kajti pri nas se ravnamo po geslu, da je posel zares dobro opravljen, kadar sta zadovoljna oba. In dokaz dobrega dela je prijazen nasmeh med ljudmi. Delovni čas: vsak dan od 8.30 do 12.30 in od 13.30 do 17. ure, sobota od 8.30 do 11. ure.

DOBREGA SODELOVANJA, ZDRAVJA IN SREČE VAM ŽELIMO V LETU 1989

vsak dan kaj novega

nama

Kupite dobro in poceni na noveletnem sejmu na tržnici v Žalcu!

Oblačila in smučarska oprema za 20—30%
NOVOLETNI POPUST!

Sejem bo od 24. do 30. decembra vsak dan od 13. ure do 19.30.

Veleblagovnica Prodajni center **nama** Žalec Levec

FOTOKRONIKA

DOBRO OBISKANI SEJMI. Tudi letos je bilo v naši občini nekaj smučarskih sejmov rabljene in nove opreme. Tako je SD Gozdnik iz Žalca letos pripravilo dva sejma. Zadnji je bil 16., 17., 18. decembra ter je bil dobro obiskan. Podobni prireditvi so pripravili tudi na Polzeli, od koder je posnetek.

T. TAVČAR

NOVA PROIZVODNA HALA Da bi delavcem zagotovili boljše delovne pogoje, predvsem pa izboljšali kakovost proizvodnje armirano-betonsko centrifugiranih valjanih cevi za kanalizacijo, so se delavci Nivoja odločili za izgradnjo proizvodne hale, ki so jo pred dnevi že predali namenu. Vrednost investicije je bila 360 milijonov dinarjev, trak pa je na skromni svečanosti prerezal Aleksander Majcen.

pivovarna laško

Druga največja pivovarna v Jugoslaviji

Pivovarna Laško, druga največja pivovarna v Jugoslaviji, bo v letošnjem letu plasirala na tržišče okoli 1.120.000 hl piva v steklenicah, sodih in kontejnerjih. Fizična produktivnost je ostala na lanski ravni, po tem kazalcu pa so v Pivovarni še vedno prvi v Jugoslaviji. Kljub uresničitvi zastavljenih ciljev pa niso zadovoljni, saj so realni finančni rezultati slabši za 30 do 40 %, predvsem zaradi čedalje slabših pogojev gospodarjenja in nepravilnih odnosov gospodarskih sil v Jugoslaviji. Za leto 89 planirajo, da bodo prodali 1.130.000 hl piva. Kljub vsemu z optimizmom zrejo v bodočnost, saj se zanesejo na lastno resnost in poslovnost. »Verjamemo v naš proizvod, tržišče, imamo pa tudi mnogo idej. Vsem zvestim potrošnikom in poslovnim sodelavcem želimo ob iztekajočem se starem letu in v pričakovanju novega iskreno SREČNO.«

AGRINA

**blagovnica
hmezad**

ŽALEC, TEL.: (063) 713211 • POSLUJEMO OD 7. DO 18. URE
VSAK DELAVNIK, OB SOBOTAH OD 7. DO 13. URE

NOVOLETNI SEJEM *****

na tržnici v Žalcu vsak dan od 24. do 30. decembra

DO 30 % NOVOLETNEGA POPUSTA

Pripravili smo program za najmlajše od 16.—18. ure

- obisk dedka Mraza
- ura risank, pravljič in igrice

Boljši sejem — prodajte, kar vam je doma odveč

Presenečenje — žrebanje za kupce 30. 12. ob 18.30

Pridite!